

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Přemysla Špicara a přísedících Františka Zieglera a JUDr. Jaroslava Vlacha v hlavním líčení konaném dne 3. prosince 2019 v Plzni,

takto:

obžalovaný

P O,

narozený [REDACTED] v [REDACTED], občan České republiky, k pobytu přihlášený na adrese [REDACTED]
[REDACTED], toho času ve vazbě ve Věznici [REDACTED],

je vinen, že

v přesně nezjištěném čase v odpoledních hodinách dne 05. 04. 2019 v bytě č. [REDACTED] ve [REDACTED] nadzemním podlaží panelového domu na adrese [REDACTED], který obýval společně se svou manželkou [REDACTED] O [REDACTED] a nezletilou vnučkou T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED], nar. [REDACTED], zneužil bezbrannosti nezletilé T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED] vyplývající z jejího nízkého věku a skutečnosti, že byla zvyklá poslouchat jej jako dědečka, který o ni pečoval, a v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení zasunul nezletilé do vchodu poševního / pochvy pevný, hladký, přesně nezjištěný podlouhlý předmět, a to takovou intenzitou, že jí způsobil poranění genitálu – hlubokou vertikální trhlinu až do podkoží mezi bazální linií zevního hymerálního okraje od č. 6 a zadní komisurou (zadním spojením velkých stydkých pysků) o délce cca 10 mm a šířce 7 mm a přerušení vnitřního okraje hymenu (panenské blány) u č. 6, provázené silným krvácením, a hospitalizací nezletilé na dětském oddělení Nemocnice [REDACTED] s.r.o. od 05. 04. 2019 do 12. 04. 2019,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se k výkonu trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá **povinnost zaplatit poškozené T■■■■ M■■■ B■■■■, narozené ■■■■ na náhradu nemajetkové újmy v penězích částku ve výši 200 000 Kč,** a to prostřednictvím opatrovnice poškozené Mgr. Jany Pflugerové, advokátky se sídlem ve Vintířově 235, 357 35 Vintířov, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se **poškozená T■■■■ M■■■ B■■■■, narozená ■■■■, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na občanskoprávní řízení.**

Odůvodnění:

1. Dne 18. 9. 2019 podala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni obžalobu na obviněného P■■■ O■■■ pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
2. V rámci dokazování u hlavního líčení byl vyslechnut obžalovaný, níže pojmenovaní svědci a za souhlasu stran byly přečteny výpovědi rovněž níže pojmenovaných svědků. Za souhlasu stran byl podle § 211 odst. 5 tr.ř. přečten znalecký posudek z odvětví soudní lékařství a toxikologie. Byli vyslechnuti znalci z odvětví psychologie a psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie. Podle § 213 odst. 1, event. 2 tr.ř. byly stranám předloženy k nahlédnutí, nebo byly přečteny, další listinné důkazy. Návrhy na doplnění dokazování nebyly vzneseny.
3. Obžalovaný v přípravném řízení využil svého práva ve věci nevypovídat, vyjádřil se pouze ke své osobě, kdy uvedl, že je národnosti slovenské, státní příslušnost České republiky. Je ženatý. Byl zaměstnán jako zedník. Má celkem pět dětí. Na psychiatrii se neléčil, drogy nebere, alkohol pije občas, automaty nehraje. U hlavního líčení pak rovněž využil svého práva k věci nevypovídat, pouze se k některým důkazům vyjádřil. Popřel, že by se dopustil žalovaného jednání. Po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení (týkající se jeho osoby) podle § 207 odst. 2 tr.ř. se nevyjádřil.
4. Ve věci byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie k posouzení duševního stavu obžalovaného P■■■ O■■■.** Oba znalci byli vyslechnuti u hlavního líčení. Znalkyně z odvětví psychiatrie, sexuologie, v závěrech svého znaleckého posudku uvedla, že u posuzovaného nebyla diagnostikována duševní porucha

v pravém slova smyslu, psychóza. Intelektové schopnosti nejsou narušeny. Lze diagnostikovat poruchu osobnosti disociálního typu. Charakterizována je překračováním pravidel, norem, nepoučitelností z trestu, nezájmem o cty druhých (emoční chlad), bezohledným uspokojováním svých potřeb, nepřijímáním zodpovědnosti za své chování. Porucha osobnosti je záležitostí trvalou, psychiatrickou léčbou neovlivnitelnou. U posuzovaného nebyla diagnostikována porucha sexuální preference. Motivaci sám posuzovaný nepodává, setrvává na tom, že nic nespáchal. Pokud se situace stala tak, jak je uvedeno ve spise, směřovalo jednání posuzovaného jednoznačně k uspokojení sexuálního puzení, ale na objektu náhradním, snadno dostupném.

5. Na otázku, zda je posuzovaný osobou s rysy agresivity, znalkyně uvedla, že ano, jsou patrné jeho disociální vlastnosti, kam patří i nízká frustrační tolerance s nízkým prahem pro uvolnění agresivity. Nebyla prokázána závislost a alkoholu ani na jiné návykové látce. Čin neguje, nepodává informaci o tom, zda v době inkriminované trestné činnosti byl pod vlivem alkoholu či nikoli. Rozpoznávací i ovládací schopnosti lze vyhodnotit jako plně zachovalé. Nebylo diagnostikováno duševní onemocnění v pravém slova smyslu či sexuální deviace, které by je ovlivnily. Z psychiatrického a sexuologického hlediska není pobyt posuzovaného pro společnost nebezpečný. Nejsou navrhována žádná ochranná opatření. Posuzovaný je schopen plně chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání a případně uloženého trestu. Ambulantní vyšetření je plně dostačující k podání posudku. Posuzovaný odmítl PPG vyšetření.
6. Znalec z odvětví psychologie v závěru svého posudku uvedl, že intelekt posuzovaného spadá do pásma podprůměru, tedy stále do rozmezí normy, z vývojového hlediska spolehlivě odpovídá rozumové úrovni dospělé osoby. Osobnost je patologicky strukturovaná s výrazně vyjádřenými disociálními rysy, mj. je egocentrický, nepřijímající zodpovědnost, impulzivní, se slabou racionální korekcí, sniženě schopný poučit se ze zkušeností (včetně trestu). Je zvýšeně disponován k agresivnímu jednání. Nepříznivá osobnostní struktura nemění nic na tom, že zná platné společenské normy a pokud se k tomu rozhodne, je v jeho silách držet své jednání v jejich mezích. Je víc než dostatečně kompetentní, aby si uvědomoval, že jednání popsané v obvinění hrubě překračuje společenské normy a jako takové je stíháno a sankcionováno. Je rovněž v jeho schopnostech předjímat možné následky předmětného jednání na poškozené. Těmito kompetencemi disponuje bez ohledu na to, zda se předmětného jednání dopustil či nikoliv.
7. Znalec dále uvedl, že posuzovaný předmětné jednání v plném rozsahu popírá, pocity viny (logicky) nezakouší. Jeho schopnost takové pocity prožívat je významně limitována. Bude-li mu zavinění prokázáno, jednalo by se o uspokojení sexuálního pudu na právě dostupném, byť eroticky nepreferovaném objektu, který navíc není schopen účinné obrany (tzv. náhražkové jednání). Takové jednání by bylo plně v souladu s disociální poruchou osobnosti. Nebylo zjištěno, že by posuzovaný choval k poškozené jakékoli negativní pocity (např. zášť za obvinění). Z vystupování posuzovaného znalec soudí, že jeho postoj k poškozené se výrazněji neodlišoval od postoje, který zaujímal k vlastním dětem. Vzhledem k přítomné osobnostní patologii je nutno další prognózu hodnotit jako nepříznivou. Ze stejného důvodu je nepříznivá i prognóza resocializace.
8. Obžalovaný k závěrům předmětných znaleckých posudků neměl připomínky.
9. K důkazu v hlavním líčení byl za podmínek § 102 odst. 2 tr.ř. přehrán obrazový a zvukový záznam pořízení v rámci výslechu nezletilé poškozené **T ■■■■■ M ■■■■ B ■■■■■**, nar. **■■■■■**. Z obsahu protokolu o výslechu nezletilé je nepochybné, že tento úkon byl proveden za dodržení všech zákonných procesních podmínek, před započítáním úkonu byla nezletilá poučena přiměřeně svému věku a přítomné osoby byly vyrozuměny o tom, že celý výslech bude zaznamenáván na záznamové zařízení.
10. Před vlastním výslechem byla nezletilá poškozená řádně poučena s ohledem na svůj věk. V tomto

směru soud považuje po procesní stránce výslech svědkyně za zcela zákonný, když ani žádná ze stran proti způsobu poučení ani vlastnímu průběhu výslechu nevznesla námitky. Zde je nutné uvést, že pokud obhájce obžalovaného ve své závěrečné řeči do určité míry zpochybnil tento výslech s tím, že otázky byly návodné, pak nejenom, že s tímto nelze souhlasit, ale kupodivu, pokud se nyní takto vyjádřil obhájce obžalovaného ve své závěrečné řeči, nic nebránilo výslechu nezletilé poškozené přítomného obhájce, aby se proti tomu ohradil ve formě vznesené námitky. Nic takového však nebylo učiněno nejenom v průběhu provedeného výslechu, ale ani poté, naposledy v rámci dokazování u hlavního líčení.

11. S ohledem na věk nezletilé a závěry psychologické posudku k osobě nezletilé poškozené považuje soud, stejně jako obžaloba, za nutné uvést podrobný obsah její výpovědi. Po sdělení, že by vyslyšající potřebovala, aby vyslyšaná mluvila jen jenom věci, které jsou skutečně pravda, dále jí vyslyšaná sdělila, že slyšela, že jí tekla krev a vznesla dotaz, zda je to pravda, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

12. K dotazu, jak se to stalo, že jí tekla krev, jestli si udělala sama tu krev, nezletilou zakroutila hlavou ve smyslu ne.

K dotazu, kdo to udělal, nezletilá uvedla, že děda.

K dotazu, jak se děda jmenuje, nezletilá uvedla „B[redacted]“.

K dotazu, s kým děda bydlí, nezletilá uvedla „V práci“.

Po zopakování odpovědi „v práci“ nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda s dědou doma ještě někdo bydlí, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, kdo s dědou doma bydlí, aby to řekla, nezletilá uvedla „Bába“.

K dotazu, zda ještě někdo, kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu kdo, jestli si pamatuje jména, pak vyslyšající zopakovala, že s dědou bydlí bába, na což nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, kdo ještě, nezletilá znovu uvedla „Děda“.

K dotazu, zda tam mají nějaký děti, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu jaký, nezletilá uvedla „P[redacted] a E[redacted] a A[redacted]“.

Po zopakování těchto jmen se vyslyšající zeptala, zda ona tam měla taky doma a ukázala přitom prstem na nezletilou, na což nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda tam taky bydlela s babičkou, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda dědu má ráda, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano a pak se zarazila.

Po zopakování dotazu, zda má dědu ráda, nezletilá zakroutila hlavou ve smyslu ne.

K dotazu, zda babičku má ráda, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, co dělá babička, jestli jí peče nějaký dobroty, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda babička vaří dobře, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda děda je hodný, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Po zopakování dotazu, zda je hodný, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, proč ho nemá ráda, nezletilá odpověděla „Nevím“.

Po předestření, že říkala, že děda jí udělal tu krev, k dotazu, zda ukáže, jak to udělal, čím jí to udělal a po sdělení, že jí vyslyšající půjčí ... nezletilá uvedla „Ták mi to udělal...“ (prstem levé ruky si strká do levého stehna).

Po zopakování dotazu, jak tak, uvedla, že „Tak...“ (prstem levé ruky si strká do levého stehna).

Pak vyslyšající zopakovala odpověď „tak“ a strčila prstem do stehna nezletilé - nezletilá pak kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda takhle píchl, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, čím, nezletilá uvedla „S prstem“.

Po zopakování odpovědi, že s prstem, vyslyšající vzala do ruky panenku a vysvětlila, že to je panáček a teď to bude jako děda, **poté nezletilou vyzvala, aby ukázala, čím ji píchl na panáčkovi, nezletilá uvedla „Tak“ a píchla prstem do oblasti stehna do panenky.**

K dotazu čím (vyslyšající položila panenku na stehna nezletilé), na což nezletilá reagovala

tím, že prstem strká do panenky v oblasti mezi nohy.

K dotazu, zda takhle ji píchl tady a vyslychající ukázala prstem mezi nohy panenky, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda takhle tady píchl ji, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Po předestření, že vyslychající vezme holčičku (vyslychající vzala do ruky panenku dívky), že to bude asi lepší, po dotazu, zda byla oblečená, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda tedy byla oblečená, když ji (děda) takhle píchl, nebo zda byla hambatá, nahatá, nezletilá nezareagovala.

Po předestření, že to si asi nepamatuje, po dotazu, ale když to, aby to bylo lépe vidět (vyslychající sundala panence oblečení) tak tu holčičku svleče a pak nezletilou požádala, aby ukázala, kam ji ten děda píchl (vyslychající panenku položila na záda na stehna nezletilé), **nezletilá pak uvedla „Tak mě pích..“ (nezletilá prstem levé ruky směřuje mezi nohy panenky a strká ho do znázorněných genitálií).**

K dotazu, zda strkal dovnitř, takhle dovnitř, a zda to bylo jednou, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda to nebylo vícekrát, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, tak co, zda jednou nebo vícekrát, nezletilá uvedla „Víc krát“.

K dotazu, když jela do nemocnice a měla krev, a to všechno vícekrát, zda to bylo ten samej den nebo to bylo třeba už někdy předtím, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Po předestření, že vyslychající tomu teď nerozumí, zda ten samý den nebo už i předtím, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Pak vyslychající vyzvala nezletilou, aby ukázala, jak umí počítat a vzala do ruky prstíky nezletilé s tím, že takhle to je ... jedna, takhle to je ..dva (vyslychající vzala do ruky dva prstíky nezletilé) pak k dotazu, kolik je tohle ... tři (vyslychající vzala do ruky další prstík nezletilé), pak se dotázala, kolik je tohle ... čtyři (přidáním dalšího prstíku), takhle to je... pět (celá dlaň nezletilé otevřená)... nezletilá se usmívala a pokyvovala hlavou.

K dotazu, zda chodí do školky, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Poté vyslychající uvedla, zda chodí do školky a zeptala se kam, nezletilá uvedla „Tam jak je lepidlo“.

K dotazu, zda ve školce něco lepší, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Pak je v protokolu uvedeno, že nezletilá si chce rozlepovat kanylu na pravé ruce a vyslychající je vyzvána, aby si to nechala, že to musí mít, protože má takovou hadičku, aby jí to nevypadlo.

Pak vyslychající uvedla, že nezletilá říká, že u dědy a u báby bydlí ten P■■, A■■ a E■■, že už si přesně nepamatuje ty jména, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda ten P■■ a A■■ jsou na ni hodný, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda s nima chodí třeba ven, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda jí někdy dělali takhle to píchání tam jako děda, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Po dotazu, zda taky, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Po dotazu, zda fakt, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda taky měla krev, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano a zarazila se.

Poté vyslychající nezletilé řekla, že si myslí, že ji nezletilá teď navádí, a nezletilou upozornila, že si řekly, že budou povídat jenom pravdu, nezletilá se usmívala a krčila.

Poté vyslychající nezletilé řekla, že ví, že tu krev předtím nikdy neměla, pak se dotázala, od čeho má tady ty na těch tvářkách a ukázala na tváře nezletilé, jak se to stalo, nezletilá uvedla „S■■ udělala“.

K dotazu, jak to S■■ udělala, nezletilá uvedla „Tak mě bouchla.“ (ukázala levou rukou sevřenou v pěst úder z boku do tváře).

Pak vyslychající zopakovala odpověď a pravou rukou sevřenou v pěst ukázala na svou pravou tvář, a vznesla dotaz na tu druhou a ukázala si prstem na levou tvář, jak se stalo to, nezletilá uvedla „Tak a tak...“ (ukázala prstem na své obě tváře).

Vyslychající zopakovala odpověď „tak a tak,, a dlaní sevřenou v pěst si ukázala na obě tváře a vznesla dotaz, zda tak ji bouchla, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

Pak se vyslychající zeptala, zda se někdy stalo, že ji někdo chytil takhle... a pravou rukou chytila nezletilou za obličej, kdy palec ruky je na pravé tváři a prsty na levé tváři... k dotazu, zda se to někdy stalo, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, kdo to byl, nezletilá uvedla „Děda“.

K dotazu, kdy to bylo, nezletilá nezareagovala.

K dotazu, jak jí tekla ta krev, zda jí to někdo utřel, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu kdo, nezletilá uvedla „Bába mi to utřela“.

K dotazu, zda „bábě“ říkala, že to udělal děda, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda jí to řekla opravdu, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu co „bába“ na to, pak znovu byl vznesen dotazu, zda to říkala babičce, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, co na to babička, zda něco říkala dědovi, nezletilá vyslovila citoslovce souhlasu a kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, co, nezletilá uvedla „Nic“.

K dotazu, zda to utřela, nezletilá pokývla hlavou.

K dotazu, zda ona sama si někdy tam něco dává (vyslychající ukázala prstem na genitálie nezletilé), nezletilá kroutí hlavou ve smyslu ne.

K dotazu, zda opravdu ne, nezletilá kroutí hlavou ve smyslu ne.

K dotazu, zda vyslychající nenavádí, nezletilá kroutí hlavou ve smyslu ne.

K dotazu, zda jí P■■■ a A■■■ někdy udělali něco, co by jí bolelo (nezletilá se ošívá, kouká kolem, je neklidná), pak znovu vznesen dotazu, zda P■■■ a A■■■ jí někdy udělali bebičko, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu kam, aby ukázala kam, nezletilá uvedla „Tak mi to trochu, tak...“ (nezletilá se otáčí k odložené panence a sahá jí mezi nohy).

K dotazu, zda to udělal P■■■ s A■■■, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda děda taky, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano (krčí se s rukou před ústy).

Po dotazu „Cože?“, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano (dává si ruku před ústa, krčí se).

Po dotazu „Co?, nezletilá se usmívá.

Po vysvětlení, že vyslychající tohle potřebuje vysvětlit, pak vzala do ruky panenku dívky a ukázala mezi nohy a doplnila, že tohle, jak říkala, že ji bouchl, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, to udělal kdo, nezletilá uvedla „Tak mě bouch.“ (prstem levé ruky strká do genitálií panenky).

K dotazu, kdo to udělal, nezletilá uvedla „A■■■“.

K dotazu na dědu, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, zda děda taky, nezletilá kývla hlavou ve smyslu ano.

K dotazu, když jí tekla krev, kdo to udělal, nezletilá uvedla „S■■■“.

K dotazu, kdo udělal to, když jí tekla krev tady z pipinky (vyslychající ukázala na genitálie nezletilé), nezletilá uvedla „Děda“.

Pak vznesen dotaz, zda A■■■ jí taky udělal krev (nezletilá se kroutí, chce vstát, na což vyslychající reagovala tím, že nezletilou pustí se na chvíli proběhnout a pouští nezletilou z klína k dětskému kočárku a dává jí tam panenku)... pak v 10:13 výslech přerušen, aby si nezletilá odpočinula - v 10:21 pak bylo ve výslechu nezletilé pokračováno.

Vyslychající nezletilou vyzvala, že by potřebovala, aby ještě chvíli seděla... nezletilá se směje a ošívá se.

Pak byla vyslychající znovu vyzvána, aby se chvíli soustředila, chvíli, nezletilá reagovala sdělením „Ne“.

Pak se vyslychající nezletilou snažila přesvědčit, že musí ještě chvíli sedět, nezletilá opakovaně reagovala „Ne“.

Pak vyslychající nezletilou vyzvala, aby se na ni koukala, nezletilá se směje, kroutí, není pozorná.

Pak vyslychající nezletilá řekla, že musí dotočit ten film, a uvedla, že tam přece nebude takový, jak T■■■ sebou šije a nepovídá a nezletilá řekla, že jí něco povídala a to bylo hrozně důležitý, znovu zopakovala, že něco povídala o tom A■■■, nezletilá se ošívá, kouká mimo po místnosti, nesoustředí se, k dotazu, zda si to pamatuje, uvedla „Ne“.

K dotazu, zda jí A■■■ někdy bil, nezletilá uvedla „Ne“.

K dotazu, zda A■■■ je hodný, nezletilá uvedla „Ne“.

K dotazu, proč není hodný, k dotazu, kolik je A■■■, že je to malinkej kluk, takovej jako je ona

malinká, nebo je velikej (nezletilá se ošívá, směje se), k dotazu, jak je A■■■■ velikej, nezletilá nereaguje.

Pak je v protokolu uvedeno, že to už asi nepůjde.

Poté nezletilá bylo sděleno, že vyslyšající potřebuje, aby nezletilá odpověděla, a pak ji pustí, nezletilá reagovala „Ne“.

Pak jí vyslyšající sdělila, že když jí nezletilá odpoví, tak ji pustí, pak vyslyšající položila otázku, že říkala, že A■■■■ ji nebil, zda ji tedy bouchal, nezletilá kroutí hlavou ve smyslu ne.

K dotazu, zda jí někdy udělal krev, nezletilá řekla „Ne“.

K dotazu, co P■■■■, nezletilá uvedla „Ne“.

K dotazu, co děda, nezletilá uvedla „Ne“.

K dotazu, zda děda taky ne, nezletilá uvedla „Ano“.

Po dotazu „Co?“ se nezletilá kroutila a po zopakování dotazu uvedla „Ne“.

Po připomenutí, že uvedla, že ano, že proto je tady, nezletilá uvedla „Nééé“.

K dotazu, kdo jí tedy udělal tu krev, nezletilá uvedla „Nikdo“.

Pak nezletilá začala pobíhat po místnosti.

K dotazu, zda si tedy udělal tu krev sama, uvedla „Ne“.

K dotazu, kdo to udělala, nezletilá uvedla „Děda“.

Po otázce „Co?“, nezletilá uvedla „Děda“.

Pak už nezletilá ztratila pozornost a nebylo možné ji upoutat zpět (viz záznam DVD), aby odpovídala na otázky, takže výslech byl ukončen.

13. Poté, co byl záznam z výsledku nezletilé k důkazu proveden u hlavního líčení, obžalovaný uvedl, že *to co řekla, není pravda, já bych si to nikdy v životě nedovolil. To je všechno, co můžu říct k tomu.*

14. V průběhu přípravného řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie** k duševnímu stavu nezletilé T■■■■ M■■■■ B■■■■. Znalkyně po vyšetření posuzované uvedla, že intelektová výkonnost posuzované se pohybuje globálně v podprůměru, jsou patrné známky zanedbání. Jedním z nejnižších bodů výkonu je pak oblast porozumění mluvené řeči, tento výkon je v pásmu defektivit a značně komplikuje efektivní komunikaci s dítětem verbální cestou. Osobnostní vývoj je poznamenán tristními a deprivacími podmínkami existence, dívka se jeví jako kurážná, nevýběrově sociálně přichylná, hůře reagující na výchovná omezování, ale je také výchovně nedostatečně vedená a stimulovaná. Jeví se jako snadno navazující povrchní kontakty, vitální, emotivní, temperamentní, připravená nenechat si mezi dětmi nic líbit, nepokojná, paličatá, poměrně svévolná. Mezi vrstevníky bude mít spíše sklon k dominanci, vůči starším a dospělým je pak z přirozených příčin v podřízené roli. Splňuje diagnostická kritéria desinhibované (= odtlumené, netlumené) přichylnosti v dětství a je v riziku krystalizace hyperkinetické poruchy.

15. Znalkyně dále uvedla, že posuzovaná je schopna správně vnímat prožitě. Reprodukovat je dokáže ale jen omezeně, zejména pak v dialogu. Spolehlivější je neverbální komunikace (gesta, pantomima). Posuzovaná totiž nedostatečně rozumí řeči, nezvládá spolehlivě předložkové vazby, spojky, příslovce, za spolehlivější lze tedy považovat jen ta vyjádření, která jsou odpovědí na velmi jednoduše položenou otázku, ev. expresivní gestikulaci. Fantazijní obzor je úměrný věku, dívka nemá sklony k fabulacím, vymýšlení si příběhů apod. Jako malé dítě přirozeně příležitostně může zapírat, nebyl však prokázán dramatický sklon ke lhavosti, vymýšlení příběhů, smyšlenkám. Vše je poplatné věku, resp. mentální úrovni.

16. Znalkyně hodnotí specifickou věrohodnost výpovědi jako dobře únosnou, a to zejména v její první třetině, před zjevným nástupem únavy, dekoncentrace, neklidu a provokací. Cenné jsou zejména gestikulací a pantomimicky předvedené partie výslechu. Nebylo prokázáno, že by se v klíčových bodech jednalo o výplod fantazie, lze zcela vyloučit mstu i návod jiné osoby.

17. Obecná věrohodnost je podstatně snížena z důvodu věku, přirozené sugestibility, deprivace, ale i výchovné nevedenosti, obtížnějšího temperamentu apod. Specifická věrohodnost je zhodnocena výše. S podrobnostmi znalkyně odkazuje na kapitolu Souhrn a rozbor.
18. V kapitole SOUHRN a ROZBOR znalkyně uvedla, *že vidí jako účelné rozdělit podanou výpověď na části, neboť je zcela zřetelné, že asi od první třetiny výsledku dívka ztrácí koncentraci, narůstá neklid, nakonec i sociálně provokuje a nechce spolupracovat a s touto časovou charakteristikou narůstá také počet náhodných odpovědí, odpovědi daných sugestibilitou anebo vlastních provokací. Nejspolehlivější se jeví právě asi první třetina výsledku, informace zde podané dívka konsistentně uvádí i později, nepochybuje o nich, potvrď je později i při problematičtější spolupráci, a co je hlavní, doprovodí vyprávěné demonstracemi na panence. Nelze popřít, že výpověď je jinak velice chudá, neobohacená detaily, zatížená nepochopením kladeným otázkám, nespolečností a sugestibilitou svědkyně. Posledně jmenované charakteristiky by ji mohly činit slabou. Na stranu druhou, nejsou žádné pochybnosti o kontextu oznámení a absenci sporné motivace pro něj (podává je lékařka, dítě je objektivně zraněné. Motivační hledisko je naopak silným argumentem pro věrohodnost základního obsahu výpovědi. Výpověď je také podána jazykem úměrných schopnostem posuzované. Po pečlivém zvážení všech vstupů znalkyně hodnotí věrohodnost výpovědi posuzované úzce z hlediska psychologických kritérií jako únosnou, zejména pak v její první třetině, dříve, než jsou první zřetelné známky dekoncentrace a neklidu vyšýchané dívky.*
19. Znalkyně rovněž uvedla, že vztah k obžalovanému byl a je především podřidivý, toto vyplývá z role malého dítěte a role dospělého. Nelze popřít, že ve vztahu převažují pozitivní kvality, což není ničím mimořádným v situaci, kdy dospělý, byť i hypoteticky podprůměrných osobnostních a výchovných kvalit, byl po delší dobu jednou z mála klíčových osob, která byla takto malému dítěti nablízku a na niž bylo odkázáno.
20. V dalším znalkyně uvedla, že posuzované byly nepochybně způsobeny situační útrapy a utrpení spočívající ve významné bolestivosti v době presumované trestné činnosti a v době několik dní po ní (od zhojení zranění). Hodnocení dlouhodobých a trvalých následků je obtížnější – dívka se jeví být sexualizovaná. K tomu mohlo dojít jak v důsledku genitálního dráždění druhou osobou, tak v důsledku náhodného objevení toho, že autostimulace v oblasti pohlavních orgánů přináší libé pocity. Je pravdou, že u dětí deprivovaných není masturbace ničím výjimečným. Pokud ovšem soud uzná za pravděpodobné, že se dívka autostimulovala vaginálně, pak se stává vysoce pravděpodobným, že jde o sexualizaci traumatickou, tj. způsobenou druhou osobou a tedy i následek dlouhodobý, potencionálně trvalý. Jestliže k objevení slastných pocitů vyplývajících z genitálního dráždění u dívek v útlém věku dojde vlastní aktivitou, je obvyklé než dráždění v oblasti klitoris, který je dostupný na povrchu těla, nikoli v oblasti poševního vchodu a v pochvě. Podrobněji – viz Souhrn a rozbor.
21. Ve shora uvedené kapitole znalkyně rovněž uvedla, *že pokud jde o následky, dívka nepochybně prožívala bolest a utrpení v době činu a krátce po něm, současně je však dobrá šance, že prožité zapomene. Za potenciálně dlouhodobý následek lze hypoteticky považovat traumatickou sexualizaci, je patrné, že dívka má sklon k autostimulaci pohlavních orgánů, toto bylo zřetelné i při znaleckém vyšetření ve formě osahávání, nikoliv však ve formě přikládání nebo dokonce vsouvání předmětů do oblasti poševního vchodu. Je ovšem možné připustit i to, že dítě se autostimulaci naučilo v důsledku deprivacních podmínek své existence, jednoznačně sexuální motivovanému konání označeného pachatele toto připsat nelze. Pokud by bylo prokázáno, že si dívka zasouvala drobné předměty do genitálu, pak vzrůstá pravděpodobnost, že jde o konání naučené v důsledku konání druhé osoby (tj. traumatickou sexualizaci).*
22. Podle znalkyně posuzovaná nebyla schopna správně vyhodnotit nepřípustnost jednání obžalovaného a nebyla schopna vyvinout jakoukoliv efektivní obranu. Znalkyně nedoporučila účast posuzované u soudu – zejména z důvodu věku, špatného porozumění řeči, ale i proto, aby byla dána šance k uplatnění sanačních procesů a možnosti zapomenutí události.
23. Znalkyně byla vyslechnuta u hlavního líčení a přednesla závěry svého znaleckého posudku.

K dotazu státní zástupkyně, co si lze představit pod tím, že dívka se jeví být sexualizovaná, znalkyně uvedla, že ona časně objevila to, že pohlavní orgány přinášejí libé pocity a tak jakoby nekorigovaně, i třeba v průběhu toho znaleckého vyšetření jsem mohla pozorovat, jak si sahá mezi nožičky, natahuje si kalhotky, dává si ručičky do rozkroku, čili ona pravděpodobně excesivně masturbuje, *ale je opravdu jakoby otázka, jak k tomu došlo, což tam i rozebírám. Kdyby to byla traumatická sexualizace, tak asi by to bylo možno považovat za dlouhodobý následek, neboť tato děvčata se potom většinou chovají i vztahově nezřízeně, stanou se snadno oběťmi, protože opatrování si těchto libých pocitů je u nich podstatně dostupnější, oni už nepřestanou se stimulovat.*

24. K dotazu, zda je možné, že by traumatickou sexualizaci způsobilo třeba jedno jednání, znalkyně uvedla, že pravděpodobně ne. Rozhodně ne jedno jednání bolestivého charakteru. Nemůže (znalkyně) vyloučit, že je to traumatická sexualizace, ale že vznikla v důsledku opakovaných jednání, která by byla v době předcházející tomuto konkrétnímu útoku. Tento konkrétní útok, který vedl k tomu bolestivému zranění, pravděpodobně by k té traumatické sexualizaci nevedl, protože to bylo prostě bolestivé, nikoliv libé.
25. K dotazu, zda byly v rámci jejího vyšetření zjištěny nějaké skutečnosti, za předpokladu, že by tam docházelo k nějakému jednání ze strany druhé osoby ve vztahu k nezletilé, tohoto typu, s tím sexuálním podtextem, jestli by to byla jedna osoba, která by se dopouštěla takového jednání anebo jestli mohlo být, že by tam bylo víc lidí, znalkyně uvedla, že to mohlo být víc lidí. *Ta dívka je skutečně malá a velmi špatně rozumí mluvené řeči, ona neumí předložky, spojky, předtím, potom, tam není možné se domluvit, ona neumí vůbec počítat, ani v takové té kategorii jednou, vícekrát, takže já nejsem schopná se přes tuto bariéru dostat ani neverbálně, protože prostě to základní pochopení počtu, je tam problém.*
26. Pokud je v posudku uvedeno, že cenné jsou zejména gestikulací a pantomimicky předvedené partie výsledku, tím byly myšleny ty ukázky, kdy to ukazovala na těch panáčcích a ještě s tím, že skutečně má (znalkyně) potřebu rozdělit ten výsledek zhruba na tři partie, přičemž to, co je tam cenné, vidí zhruba v té první třetině. *Já jsem si napsala, že někdy kolem páté minuty začala holčička žít, pak bych si skoro troufla říct, že už odpovídala tak, aby měla to vyprávění z krku. K dotazu, zda to, co tam ukazovala na té panence, hodnotím jako žádný fantazijní projev, naučený projev, ale projev, který zažila, uvádím, že ano.*
27. K dotazu obhájkyne obžalovaného, zda lze uzavřít, že nelze vyloučit, že jednání, které je popsáno v obžalobě, tak tomuto jednání předcházely ještě možná některé jiné zkušenosti T. se sexualitou, znalkyně uvedla, že se může skutečně jenom domnívat, ale i jako znalec je povinná se držet sdělení obvinění, takže se musí zajímat o ten jeden klíčový okamžik, alespoň sdělení obvinění bylo podáno tak, že šlo o jednorázový akt.
28. K dotazu, *pakliže paní obhájkyne připustí, že nebyla zjištěna traumatická sexualizace, protože možná těch útoků nebo těch zkušeností před popsaným jednáním bylo více, zda skutečně při výslechu poškozená popisovala to poslední sdělené jednání, uvádím, že se domnívám, že na to je relativní spoleh, protože vždycky, když byla řeč o panu obžalovaném, tak to bylo svázáno s tím prožitkem tekoucí krve z genitálií, čili tyhle věci má v asociační vazbě, v paměťové vazbě. Já jsem ten výsledek viděla naposledy dnes ráno a tam skutečně to primární sdělení bylo, že jí děda udělal krev a jak jí udělal krev a na to vlastně navázala tou gestikulací. Obecná věrohodnost je snížena, ale tu specifickou hodnotím jako uspokojivou. K dotazu, zda se mohu vyjádřit k míře snížení, uvádím, že podstatně snižena jako malé dítě. Obžalovaný k závěrům znalkyně neměl připomínky.*
29. Svědkyně MUDr. T. T. (lékařka na dětském oddělení Nemocnice) v přípravném řízení vypověděla, že dne 05. 04. 2019 v 15:30 hodin nastoupila hlavní službu, jako dozor k neatestované lékařce, kolegyni M. K. – službu končila ráno 06. 04. 2019 v 08:00 hodin. T. (poškozenou nezletilou) přivezla sanitka rychlé záchranné služby, bylo to někdy k večeru, ale přesně si to nepamatuje, už je to celkem dlouho. Už před příjezdem sanitky dostaly s kolegyní informaci, že sanitka veze holčičku s krvácením z genitálu, šly tedy na příjem.

Sestřička z rychlé záchrané služby jim řekla, že původ toho krvácení neví, že při ošetřování byly přítomny nějaké dvě ženy, z nichž každá říkala, že se stalo něco jiného, jedna uváděla, že se to stalo na prolézačkách, druhá sdělovala, že si tam holčička zavádí pastelky, opakovaně a často. Kolegyně začala holčičku vyšetřovat a vyzpovídat, vysvlékly ji a to krvácení bylo patrné, holčička měla v kalhotkách vložku a ta byla zcela prokrvácená. Jako doprovod měla holčička babičku, jejíž jméno si nevzpomene, je zapsané v dokumentaci. Na tom příjmu na ni ta babička působila zmateně, nevěděla ani, jak se holčička jmenuje, jak se píše její jméno - holčička byla v nemocnici zavedena jako T██████, ale babička jí říkala M██████, k holčičce neměla žádné doklady. Holčičku dohledaly až v jejich evidenčním systému na základě předchozí hospitalizace, ze systému určily i datum narození.

30. Svědkyně dále vypověděla, že babička o holčičce sdělovala, že je zlobivější, že je neposeda a že si do genitálu zavádí sama pastelky. Holčička seděla na vyšetřovacím lehátku, vedle ní seděla babička a sama (myšleno holčička) jim řekla, že si pastelky do genitálu nezavádí, ale že dědeček jí tam strká prsty. Přesně si to už nevybaví (svědkyně), jak to řekla. Ale po tomto jejím sdělení babička reagovala tak, že ne, že to není pravda a že dědeček do ní strká do ramena a při tom to předváděla a té holčičce rukou strkala do ramene.
31. Svědkyně uvedla, že ta babičky reakce byla taková jako rychlá, že to nebylo tak, že by se zhrozila z toho, co holčička říkala, ale okamžitě reagovala, že děda do ní strká, tak jak naznačovala, tedy do ramene. Holčička na to strkání nijak nereagovala. Holčička měla hematomy na obou tvářích, byly úplně čerstvé, ještě šly sotva vidět a že potom, postupem času se vybarvily. Na ty hematomy se holčičky ptala a holčička jí řekla, že jí to udělalo nějaké dítě telefonem, říkala jméno toho dítěte, ale to si nepamatuje. Babička k tomu řekla, že jí to udělaly ty děti, že si hrály.
32. Svědkyně vypověděla, že když holčička řekla, že jí děda strkal prsty do genitálií, tak to nebyla odpověď na cílenou otázku, že by se jí ptaly, jestli jí tam někdo něco strkal. Už si to přesně nepamatuje, ale tohle řekla, když se ptaly obecně na to, co se stalo. Jí (svědkyni) v tu chvíli ani nenapadlo, že by to té holčičce někdo udělal, necílila na to, že by jí to měl někdo udělat. Položila jí obecný dotaz na to, co se stalo a holčička jí sama opravdu spontánně odpověděla, že jí tam děda strkal prsty.
33. Svědkyně vypověděla, že potom zůstala kolegyně s babičkou, dodělávala příjem holčičky a ona se sestrou D██████ holčičku odvezly na gynekologii na vyšetření. Když jely ve výtahu, tak se holčičky již cíleně zeptala, jestli jí tam opravdu někdo něco strkal a ona odpověděla, že ano, že dědeček, ale neví, jestli řekla, že jí tam strkal prsty, ale že to byl dědeček, to řekla.
34. Rovněž vypověděla, že při vyšetření gynekologem to poranění T██████ hodně krvácelo, gynekolog MUDr. K██████ to nechtěl zašívát, protože nemá atestaci na dětskou gynekologii a ani se k tomu nechtěl moc vyjadřovat. Jediné co řekl, že si myslí, že by si to sama neudělala, že je to velká bolest a velké poranění. Řekl, že T██████ má natrženou hráz, ale hloubku a rozsah poranění nezkoumal a nepopsal, jak není atestovaný dětský gynekolog, tak s tím nechtěl mít nic společného. Z té gynekologie si vybavuje situaci, když se sestrou holčičku položila na lehátko a přišel ten gynekolog, tak ona mu sama spontánně řekla: „Ty mi tam taky budeš něco strkat?“ – gynekolog jí odpověděl, že on může, že je lékař. Jí otázka té holčičky přišla děsivá, že si to dítě už v takovém věku spojuje. Po vyšetření gynekologem holčičku hospitalizovali, ona té babičce řekla, že jde o poranění genitálu, že se to musí prošetřit. Babička na to nijak nereagovala, vzala si holčičky věci a odešla.
35. Svědkyně vypověděla, že potom to holčičce dál krvácelo, nešlo to zastavit, jen obtížně, vždy se odloučila koagula a rozkrvácelo se to. Tlačili to tamponem, ale v intervalech to stále krvácelo. Dokonce té noci telefonovala do Plzně, že by holčičku převezli, ale tam také nebyl dětský gynekolog přítomen, řekli jí, že má domluvit překlad na dětskou kliniku a jen v nejnutnějším

případě, jinak se mají pokusit sami to krvácení zastavit. Do rána se to zklidnilo. T[REDAKCE] si chvíli na bolest postěžovala, ale nebylo to nic výrazného, myslí si, že jí dali něco na bolest, ale určitě si to nepamatuje. Dostávala i léky na zástavu krvácení, byl to Exacyl a Dicynone.

36. Po dobu hospitalizace T[REDAKCE] pozorovali, dokonce to napsala i sestřičkám, že je možné, že si T[REDAKCE] zavádí do genitálu předměty, ale nic takového za celou dobu nepozorovali. Byla tady, kreslila si, měla pastelky u sebe a vůbec nic si do genitálu nestrkala. Pravda, když jí to krvácelo, tak si tam rukou sáhla, ale to bylo proto, že jak jí to teklo, tak to bylo nepříjemné, jinak opravdu nic, žádné tendence strkat si něco do genitálu, nejevila. Ty hematomy na tvářích se jen vybarvily, u těch si stála za tím, že to má od telefonu. V průběhu hospitalizace pak už o tom krvácení, ani o dědovi nemluvila, oni se jí ani nechtěli ptát. Komplikace při hojení nějak ani nebyly, čas od času se to rozkrvácelo, zašpinilo, byla hospitalizovaná asi týden. Dovyšetřila ji MUDr. Š[REDAKCE], pak ji propouštěli ve spolupráci s OSPOD, šla někam do nějakého zařízení. Dál už o ní neví.
37. Svědkyně v podstatném shodně vypověděla k věci i u hlavního líčení. K dotazu předsedy senátu vypověděla, že s malou tam přijela jedna žena, babička. Na místě udávala *rychlá*, že byly dvě ženy. K dotazu, co jí říkala sestřička ohledně těch dvou žen, svědkyně vypověděla, že ta akorát říkala, že každá říkala něco jiného, že jedna udávala hru na prolézačce, že si to natrhla a z toho krvácí a druhá, to byla ta, která byla s holčičkou i na té ambulanci, udávala, že si tam neustále strká pastelky a že je to od pastelek. Ta žena udávala, že babička je, ale nevěděla ani, jak se holčička jmenuje, měli problémy ji najít v databázi, protože ona se píše atypicky T[REDAKCE] a babička nebyla shopná jim to říct. K dotazu, co zjistili k té malé z databáze, svědkyni vypověděla, že už tam ležela hospitalizovaná v péči té paní, že maminka ji nemá v péči, ale nic jiného si už teď nevybaví. Důvod tehdejší hospitalizace neví.
38. K dotazu, zda s nimi malá nějak komunikovala, svědkyně uvedla, že byla docela komunikativní, reagovala spontánně, nebála se jich. K dotazu, když jim tam babička měla říct o tom, že si zavádí (nezletilá poškozená) pastelky do genitálu, zda na to nějak malá reagovala, svědkyně uvedla, že nijak.
39. V této souvislosti byla svědkyni předestřena část její výpovědi (č.l. 165) : „Holčička seděla na vyšetřovacím lehátku, vedle ní seděla babička a sama jim řekla, že ne, že si pastelky do genitálu nezavádí, ale že dědeček jí tam strká prsty.“ Svědkyně poté uvedla, že *já už takhle opravdu to zpětně nedám, ale byla tam určitě ta informace, že to byl dědeček, a že jí tam strká prsty, zpětně už si to přesně nevybavím, jestli to bylo takhle doslovně.*
 K dotazu, zda to byla reakce holčičky na to, že babička řekla, že si tam zavádí ty pastelky, a že ona na to reagovala právě tímto, svědkyně uvedla, že *asi je to možné, zpětně opravdu už nevim.*
 K dotazu, když malá tohle řekla, zda na to babička nějak reagovala, svědkyně uvedla, že babička řekla, že ne, že jí jenom št'ouchá, to si vybavuje.
 K dotazu, zda kromě toho zranění, co popisovala (svědkyně), měla ještě (nezletilá poškozená) nějaké jiné zranění, svědkyně uvedla, že měla na lících kostech hematomy na obou stranách na tvářích, ale to říkala, že jí to dělaly děti telefonem, to říkala sama.
 K dotazu, zda se dalo poznat, jestli ty hematomy jsou čerstvé nebo staršího data, svědkyně vypověděla, že byly čerstvé, pozná se to podle barvy, jsou takový světlý. Čím jsou starší, tím se ztmavuje ten hematom. K dotazu, zda se to dá nějak časově vyjádřit, uvedla, že to nedokáže úplně přesně na hodiny, ale když vidí starší hematom, tak je to tmavý, fialový, podbarvený a odbarvuje se, kdežto čerstvý hematom je takový otláčený, červený, začíná se dělat modřina. Jak to bylo staré, jestli den, dva, to říct neumí, ale nebylo to starší jak týden.
 K dotazu, kam šly s malou po tom vyšetření, svědkyně uvedla, že jely výtahem na gynekologii. Ve výtahu se jí jenom zeptaly, jestli opravdu jí tam dědeček něco strká a ona potvrdila, že ano.
 K dotazu, zda je svědkyně schopna říci, jak se jí zeptaly, kdo se jí zeptal a jak na to odpověděla, uvedla, že se ptala ona (svědkyně) jestli opravdu jí to udělal dědeček a jestli jí tam strká něco a ona říkala,

že ano. K dotazu, zda se jí ještě na něco ptaly, jako kdy to bylo nebo kde to bylo, svědkyně uvedla, že ne.

K dotazu, jak svědkyně reagovala na toto sdělení, uvedla, že volala primáři a jejich sociální pracovníci, že mají podezření, že jim toto řeklo nezletilé dítě.

K dotazu státní zástupkyně, zda ty modřiny na tvářích byly souměrně anebo každá byla jinak, svědkyně uvedla, že si vybavuje souměrné, na těch lícních kostech, ve stejné výši. K dotazu, zda si vybaví, jestli ty modřiny byly stejného stáří, uvedla, že to bylo stejné.

K dotazu, zda při jednání o těch modřinách nepadlo nějaké jiné vysvětlení, než že to bylo způsobeno jiným dítětem telefonem, svědkyně uvedla, že jenom toto vysvětlení, že to bylo telefonem. K dotazu, že by se tam hovořilo nebo padlo tam nějaké takové vysvětlení, že jí dědeček dal facku, uvedla, že to si nevybavuje.

K dotazu, jak se holčička během hospitalizace projevovala, jak se vyjadřovala, jestli byla schopna vyjádřit své pocity nebo potřeby, uvedla, že chodila za sestřičkami na sesternu, vyžadovala pozornost, hrála si, *žijí dítě*.

K dotazu, zda při srovnatelném věku se nějakým způsobem třeba vymykala proti průměru ostatních dětí, svědkyně uvedla, že to určitě ne, komunikovala, řekla, že si chce kreslit, že chce pastelky, řekla, že pastelky už nechce, že chce dělat něco jiného, nebo že se nudí, že přišla za sestřičkami, vidají to často u těch dětí, že takhle reagují, když jsou tam samy delší dobu, určitě se nijak nevymykala svým chováním.

K dotazu obhájce, když jim holčička podala informaci o dědečkovi, že jí měl způsobit to zranění dědeček, zda ty informace doplňovala třeba o nějaká jména, že by konkretizovala, svědkyně uvedla, že ne, to neříkala.

K dotazu, zda v průběhu hospitalizace, která potom následovala, se nějak vyjadřovala ve vztahu k některému z dědečků nebo o dědečkovi, o babičce, že by vyprávěla, svědkyně uvedla, že říkala, že se jí stýská po babičce, to určitě tam padlo, ale ve vztahu k dědečkovi žádné další informace tam nebyly.

K dotazu, zda to vysvětlení zranění na tváři, těch hematomů, že to mělo být způsobeno telefonem, zda to říkala holčička anebo to říkala babička, svědkyně uvedla, že to řekla holčička, že jí to udělalo to dítě a pak to babička potvrzovala. K dotazu, zda u toho ta babička byla při tom vysvětlení, kde se vzaly ty modřiny, svědkyně uvedla, to neví.

40. Obžalovaný k výpovědi svědkyně uvedl, že to není pravda, co říká paní doktorka, že jí (nezletilé poškozené) *tam strkal nějaký prst, to není pravda, vůbec všeobecně to není pravda. Nestalo se to, já jsem nic neudělal. Není to pravda.*

41. Svědkyně M. [REDAKCE] K. [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že jako lékařka na dětském oddělení Nemocnice [REDAKCE] v pátek asi před měsícem nastoupila službu v 15:30 hodin, jako dozor s ní sloužila kolegyně MUDr. T. [REDAKCE] T. [REDAKCE], službu končila ráno druhý den v 08:00 hodin. K večeru, kolem osmé hodiny volali z RZS, že vezou malou holčičku s krvácením z genitálu, bližší informace jim nesdělili. Asi za 15 minut přijela posádka vozidla RZS s holčičkou a její babičkou. Holčička se jmenovala T. [REDAKCE], vypadala, jako že je v pořádku, usmívala se. Daly ji s kolegyní na lehátko, aby ji vyšetřily, měla v kalhotkách vložku, kterou jí dala doma babička, na té vložce bylo hodně krve a pořád jí to z genitálu krvácelo. Měla tam už takové koagulum udělané, že jí to krvácelo, ale neteklo to, měla tam krevní sraženinu. Ptaly se babičky, co se stalo a ona řekla, že malá si tam strká hračky. Pak ji sestřičky chtěly omýt, tak se strhla ta sraženina a začalo to znovu krváct. Volaly na gynekologii, domluvily se, že jim tam malou vyšetří. Pan doktor řekl, aby tam malou přivezly. Tak kolegyně se sestřičkou tam s ní šly, ona zůstala s babičkou na ambulanci a psala anamnézu, co se stalo a tak. Ještě předtím, než odešly na gynekologické vyšetření, se kolegyně holčičky zeptala, jestli si tam něco strkala a malá odpověděla, že děda tam strkal prsty, něco v takovém smyslu. To bylo poprvé, kdy babička řekla té malé, ať si nevymýšlí a nějak tam padlo slovo pastelka, ale nepamatuje si, v jakém kontextu to pak už bylo.

42. Svědkyně dále vypověděla, že babička říkala, že přišly s malou z venku a že malá za ní přišla, že jí to bolí, a když jí babička sundala kalhotky, všimla si, že je tam krev. Myslí si (svědkyně), že babička chtěla tu holčičku osprchovat. Pak volala RZS. Ptala se babičky, jak si to holčička udělala a babička pořád opakovala, že malá je zvyklá si tam strkat hračky, že chtěla kreslit a jestli si tam nestrčila pastelku, že byla chvíli bez dozoru, že babička dělala večeri. To jí (svědkyni) ještě vůbec nepřišlo nějak zvláštní. Zvláštní jí přišlo až to, když se holčička vrátila z vyšetření, malou posadily na nočník, jak ji vyšetřoval doktor, tak se to znovu rozkrvácelo, tak byla trochu krev i v nočníku a v tu dobu na holčičku začala mluvit babička, která jí řekla, že ten den vlastně byla venku s nějakým bráchou, pak začala jmenovat nějaká jména chlapce a dívky, ten nejstarší měl být, jakože strejda té holčičky a ta dívka měla být v jejím věku, to je ta nejmladší dcera té babičky, vlastně teta T[REDAKCE]. Babička jí (T[REDAKCE]) říkala, že jak s nimi byla venku, jestli se nepraštila při přelézání prolézačky. T[REDAKCE] jí na to odpověděla, že ne a babička řekla, že se ještě zeptá toho chlapce, myslí (svědkyně), že to byl P[REDAKCE]. Pak už se vlastně nebavily, ani o tom dědečkovi, o tom nepadlo slovo za celou dobu, nechťely to nějak rozvíjet. Oblečení T[REDAKCE] daly babičce, T[REDAKCE] převlékly do nemocničního oblečení a babička odešla. T[REDAKCE] u nich zůstala.
43. Dále vypověděla, že T[REDAKCE] krvácela celou noc, stále to teklo, opakovaně jí měnily vložku. Pak znovu volaly v noci na gynekologii, pan doktor řekl, aby jí podaly lék na zastavení krvácení, tak ho dostala vlastně podruhé. Pak se tam udělalo opět koagulum, ta sraženina a už to nečistily, aby to koagulum udrželo to krvácení a do rána to bylo jako takové špinění. T[REDAKCE] si stěžovala na bolest genitálu, dostala i Nurofen, usnula kolem půlnoci.
44. Svědkyně vypověděla, že neumí posoudit, jak hluboké a rozsáhlé bylo to poranění genitálu, k tomu by se měl vyjádřit gynekolog, a ten se k tomu nevyjádřil. Ona s kolegyní mohly pozorovat jen to koagulum, ale přišlo jí, že to poranění je hlubší, až do sliznice, že je poraněná pochva, krvácelo to hodně. T[REDAKCE] se neptala, co se jí stalo, nebo jestli jí někdo něco udělal. O tom dědovi to T[REDAKCE] řekla kolegyni, tedy řekla to na té ambulanci, před nimi dvěma, že jí tam strkal prsty děda, ale jí samotné ne. Pak z doslechu ví, že to ukazovala tady na panenkách.
45. U hlavního líčení mimo jiné uvedla, že jim volala *rychlá* (rychlá záchranná služba – RZS) že jim vezou malou holčičku s krvácením z genitálu. Přivezli holčičku s tím, že s ní přišla nějaká paní, řekla, že je babička. Holčička měla vložku v kalhotkách, bylo tam dost velké krvácení s tím, že babička řekla, že už doma jednu vložku zakrvácela. Kolegyně vzala holčičku a šla ještě s jednou sestřičkou na gynekologii, ať se na ni podívá gynekolog, a ona se zatím ptala babičky, co se dělo. Předtím se ještě s kolegyní ptaly, co se dělo, babička povídala něco o barvičkách a ona (nezletilá poškozená) tam vzpomenula nějak dědečka do toho. Babička řekla, že vařila večeri, a že šla holčičku koupat, ona šla vlastně na záchod, a když přišla ze záchodu, tak říkala au, au, ukazovala si na pipinu a babička si všimla, že krvácí z genitálu. Babička jí dala vložku a zavolala *rychlou*, ale ohledně toho nic víc neřekla. Snažila se (babička) říkat, že holčička si hrála s barvičkami, a že si občas strkala do pipiny hračky, tak to psaly do té zprávy s tím, že když si víc povídaly, spíš kolegyně s holčičkou, tak vlastně mezi řečí nějak padlo, že dědeček jí tam strkal něco, *nevím už teď co*. Pak holčičku uložily na pokoj, krvácení trošičku ustalo, ale chodily jí pravidelně kontrolovat.
46. K dotazu předsedy senátu svědkyně vypověděla, že tehdy měla noční službu s kolegyní a tím, že není atestovaný lékař, tak měla příslužbu. Při prvotním vyšetření byla ona, kolegyně, malá nezletilá, babička a sestřička, jiná cizí osoba tam nebyla.
- K dotazu, zda se někdo ptal té malé na to krvácení, svědkyně uvedla, že se právě ptala kolegyně, jak se to stalo, ona (svědkyně) zapisovala. Asi po patnácti minutách, jak se holčička rozhovořila, tak říkala, že dědeček jí tam něco strkal a babička jí opakovaně skákala do řeči, proč lže, že si hrála s barvičkami, a že si tam strkala barvičky, *to mi takhle utkvělo. Jak holčička řekla to o tom dědečkovi, tak babička na to takhle reagovala.*

47. Svědkyni byla předestřena část její výpovědi (č.l. 178) : „Ptaly jsme se babičky, co se stalo a ona řekla, že malá si tam strká hračky.“
48. K dotazu předsedy senátu, zda babička začala hovořit o těch pastelkách jako první a malá na to nějak reagovala anebo to bylo obráceně, svědkyně uvedla, že to nebyla jakoby reakce na ty pastelky, to se víc optávaly a neví, jestli před nebo po gynekologickém vyšetření, *já si to teď už brožně matně pamatuju. Tamta výpověď byla dřív, takže asi to bude tak, jak to bylo v té výpovědi. Malá reagovala na otázku mé kolegyně, určitě to neřekla sama od sebe, ale určitě se jí ptala, jestli si tam strkala bračky nebo si tam strkala ty pastelky a ona řekla, že dědeček jí tam strkal prsty. Může být, že nejdřív to řekla babička, pak holčička řekla ty prsty. Může být, že už předtím se babička o tom zmínila a mně to nějak vypadlo, ale mně to přišlo takové divné, že babička jakoby opravovala, že nesmí říkat to o tom dědečkovi, přišlo mi to takové zvláštní.*
- K dotazu, zda byl ten dědeček nějak konkretizován, o koho jde jmenovitě, svědkyně uvedla, že si nevzpomíná.
- K dotazu, zda na dítěti bylo viditelné nějaké jiné zranění, svědkyně uvedla, že jediné, co jim přišlo takové divné, byly modřiny na obličejí, ty se postupně začaly vybarvovat, že si toho všimly, až je na to sestřičky upozornily, protože ony jsme se soustředily spíš na ten genitál. Měla na obličejí modřiny, tak jako kdyby jí někdo držel tu tvář nebo obličej, že má takové tečkovité modřiny na obličejí. Měla je na tvářích, někde v polovině tváří na lících. To byly čerstvé modřiny, ony se pak postupně vybarvovaly. K dotazu, zda se ona nebo někdo jiný ptaly na vznik těch modřin, uvedla, že to si teď nepamatuje, neví. K dotazu, z čeho usuzuje, že to byly modřiny jako by jí někdo držel, svědkyně uvedla, že protože měla dvě modřiny. Byla by náhoda, aby se praštila do něčeho, aby se jí udělaly na obou tvářích. Většinou, když se praští dítě, tak se praští do jedné strany. Ona to měla na obou dvou stranách a bylo to takové kulovité jakoby od prstů.
- K dotazu, zda babička říkala, kde byla nebo jak zjistila, že malé něco je, svědkyně uvedla, že pokud si dobře pamatuje, tak říkala, že šla vařit večeri. K dotazu, zda tam padlo, že by babička říkala, že byla někde venku s někým a kde v té době byla malá, svědkyně uvedla, že to ne, ona to povídala jako by byla s tou holčičkou celý večer a dopoledne měla být holčička s dětmi té babičky venku.
- K dotazu, zda tam padlo něco takového, že malá byla doma s někým jiným a babička v té době byla chvilku někde venku a pak se vrátila a pak teprve zjistila to krvácení, svědkyně uvedla, že to si nepamatuje.
- K dotazu, pokud malá říkala o tom dědovi, že jí tam strkal ty prsty, zda to padlo jenom jednou nebo vícekrát, svědkyně uvedla, že jednou to bylo určitě, *jak si tak vybarvují, když se jí na to kolegyně ptala na tom lehátku a pak mám ještě v blavě, že jsme jí pak měly na nočniku a myslím, že tehdy to ještě jednou padlo, ale vybarvují si to tak matně. A pak už jenom z doslechu, jak máme akční sestřičky, tak se jí prý na to nějak ptaly, takže prý to nějak pak ukazovala i na nějaké panence, co všechno jí ten dědeček dělal, ale u toho já jsem nebyla.*
49. K dotazu státní zástupkyně, zda v rámci příjmu, než babička odešla z té nemocnice, tam padla v rámci rozhovoru s babičkou a s malou holčičkou nějaká informace o tom, že by dal dědeček té holčičce facku, svědkyně uvedla, že to si vůbec nepamatuje, nic takového si nevybavuje.
50. Obhájce obžalovaného na svědkyni neměla dotazy.
51. Obžalovaný k výpovědi svědkyně uvedl, že *to, co uvedla malá T█████, prostě ona ráda vymejší. Já jsem nic neudělal, já nevím, co na to mám říct.*
52. Svědkyně H█████ D█████ (matka nezletilé poškozené) vypověděla, že P█████ O█████ je pro ni *bastard*. Neví, co se stalo, žil dlouho s její mámou, mají spolu pět dětí, v dubnu 2018 jim nechala dělat veselku, ta byla v sobotu a v neděli ji vyhodil z bytu. Od té doby ji nenávidí, nebo neví, jestli ji nenáviděl už před tím, ale schovával to, ale od té doby nenávidí i její malou T█████, je hnusný i na svoje děti. Pokaždé, když přišel opilý, tak tam křičel, mlátil její mámu, řval tam na děti, to by normální otec nedělal, pokud měl něco se svojí manželkou, měli se zavřít do jiné místnosti a ne to řešit před dětma, vždyť z toho mají trauma.

53. Vypověděla, že P. O. má některé dny, kdy je milý, hodný, pomůže, ale jsou dny, většinou je to tehdy, když dostává zálohu nebo výplatu ze svojí práce, tak pokaždé přišel domů *nalitý*, a v tyto dny, křičí, bouchá do stolu, bouchá do všeho, co se dá a křičí. Na děti je přísný, děti po něm něco chtějí, ale on jim říká, aby šly pryč, aby šly ven, ať neotravují. Dětem se věnovat nechce, chce mít svůj klid. Nikdy neviděla, že by se s dětmi učil, nebo si s nimi hrál, to všechno dělá máma - vaří, stará se o rodinu taky jen máma. P. O. chodí jen do práce, pokaždé si dá nějaký alkohol a přijde *ožralej*. Opravdu pokaždé, neví, jak to bylo pak, když ji vyhodil, ale tam se pořád jen křičelo, takže každý věděl, že je *ožralej*. Když byl střízlivý, tak hlas nezvýšil. Jednou byl střízlivý, to ji chtěl na chodbě uhodit. Máma a O. měli její T. u sebe, ona si ji chtěla vzít ven, on na ni (svědkyni) na chodbě křičel, že jí ji nedá, ona se s ním hádala, pak se všichni seběhli kolem nich, O. na ni napráhl ruku, že ji uhodí a ona mu řekla, ať ji uhodí, že se ho nebojí, on ji neuhodil, ona se ho opravdu nebojí.
54. Dále vypověděla, že s mámou měla pokaždé dobrý vztah, teď když se to stalo s malou, tak se s ní pár dní nebavila, dávala jí za vinu, že ji neuhlídala, pak ale si zjistila, že to vlastně ani nešlo, protože to máma nemohla uhlídat. Máma má malou hrozně ráda, pokaždé když se s ní něco stalo, třeba se o ni nemohla (svědkyně) postarat, tak se máma postarala, bere ji jako vlastní dceru. Máma je z toho, co se T. stalo, zdrcená i její sourozenci, nikdo nemůže pochopit, proč to udělal, když takovou dobu nic takového neudělal a najednou mu přeskočilo, máma si vyčítá, že T. nechala chvíli s ním a s jejím bráchou, kterého on, jako P. O. vyhodil za dveře, aby mohl být s malou sám. Máma si to vyčítá, mohla to být její (svědkyně) sestra, kdyby tam nebyla T., máma bere i nějaké léky na psychiku.
55. Vypověděla, že s matkou ještě nemluvila, ale mluvila se svými sourozenci, s E. a P., to jsou děti O. S nimi to znásilnění T. neprobírala, jen se jich zeptala, jak se mají, jestli chodí do školy a tak, informace o tom, co se mělo stát, má tady od lidí z , všude se o tom znásilnění T. ví, jde po ulici, lidi ji zastavují a říkají jí třeba i věci, které nejsou pravdivé, že malá byla převezena do nemocnice do Prahy a tak.
56. O tom, že O. měl z bytu vyhodit bratra, aby mohl zůstat sám s T., jí (svědkyni) řekla jedna paní z , tu paní nezná jménem, potkala ji tady v , bydlí o pár vchodů dál než máma, té paní to měla říct nějaká její příbuzná, která bydlí v bytě pod její mámou, ve stejném vchodě, ale níž, neví, jestli o patro, nebo dole, ta prý byla doma, slyšela řev, ale neví koho a pak prý viděla, že na chodbě stojí děti. O tom, co O. měl udělat T., ví jen z doslechu, nebyla u toho, byla doma v a její příbuzná L. O. z telefonovala sestře jejího partnera H. P. a řekla jí, že její (svědkyně) malou odvezli do nemocnice. Zprvu si myslela, že malá dostala epileptický záchvat, ona je epileptička, tak telefonovala mámě, telefon zvedl brácha – malý P. a řekl jí, že malá je i s mámou v nemocnici, že T. tekla krev z pipiny a P. byl takový po hlase jako uvzlykaný, zná ho, poznala, že má strach, že se něčeho bojí. Slyšela v telefonu, jak na P. řve jeho *foťr* „komu voláš, co komu říkáš, vypni to“ a P. telefon vypnul.
57. Pak volala do nemocnice, kde jí lékařka řekla po telefonu jen to, že malou přivezli, že krvácí z pipiny a pokud chce víc informací, tak musí přijet. I. O. pro ni a partnera přijela a odvezla ji do nemocnice za malou. Tam se od lékařky dozvěděla, že malá je úplně potrháná, že to nemohlo být od žádné tužky nebo kamínku, ale že to vypadá na znásilnění. T. si do pipiny nic nestrká. Řekla (ta lékařka), že malá řekla, že jí to udělal děda a že to oznámili na sociálku a policii. První den ji za malou nepustili, až ten třetí den. Za malou chodí na návštěvy, je pořád v nemocnici, když tam je, tak si hrajou v herně, s malou o tom nechce mluvit, aby z toho nebyla psychicky špatná, malá o tom taky nemluví, ale když si hrajou, tak jí malá třeba řekne, aby se s ní zavřela v domečku, protože policajti přijdou pro toho pána a odvedou ho pryč. O tom, že T.

měl znásilnit děda, ví od zdravotníků. T. nemá jiného dědu než O.

58. Svědkyně vypověděla, že co se týče péče o děti, tak P. a A. už se starají sami, koupou se sami, I., nejmladšího brácha občas koupal O., ale nikdy nekoupal holky. Holky E., S. a její T. koupala máma nebo ona, když u nich ještě bydlela, máma by nedovolila, aby O. koupal holky. Holky po koupání hned oblékaly, nikdy nelítaly v bytě nahatý. Nikdy neviděla, že by O. holky osahával nebo se k nim nějak nevhodně divně choval, zabila by ho, kdyby to viděla. Nikdy neviděla, že by O. koukal na porno a ona se s ním ani nikdy takhle víc nebavila o nějakých takových věcech. Malá v jejím věku by neřekla, že jí to udělal děda, kdyby to nebyla pravda. I s lékařkou, když se bavily o tom, jestli si to T. mohla udělat sama, tak jí lékařka řekla, že takové zranění si malá sama neudělá, ne tužkou a ne takhle.
59. K dotazu obhájkyně svědkyně uvedla, že T. si nikdy nic nestrkala do pipiny a ani si tam nesahala, ona nic takového nikdy neviděla, nikdy neviděla, že by si T. do pipiny něco strkala nebo si tam něco zkoušela dávat. Nikdy matce netelefonovala, že si dcera do pipiny něco strká, to není pravda, nic takového se nestalo. Nikdy předtím nezažila, že by T. ze spodku krvácela, to se stalo poprvé. Její malá není lhářka, lze třeba jako dětské normální lži, ale když ji někdo strčí, nebo uhodí, tak hned přijde a řekne to, že ten a ten jí dal facku. A navíc je taková, že jí někdo ublíží a ona o tom bude povídat všem a bude o tom mluvit týden, má tendenci se svěřovat, že jí bylo ublíženo. Malá jí neřekla, že by jí S. měla ublížit a že od toho má modřiny na tvářích. Obžalovaný se k výpovědi svědkyně nevyjádřil.
60. Svědkyně I. O. (manželka obžalovaného) vypověděla, že P. O. je její manžel, žije s ním 13 let, od 28. 04. 2018 jsou manželé. K tomu, co se stalo, vlastně neví, proč to udělal, nechápe to, bere prášky na uklidnění, odstěhovala se z bytu, kde bydleli, je z toho špatná. K osobě obžalovaného vypověděla, že by řekla, že ho asi neznala tak, jak si myslela, připadal jí normální, chodil do práce, k ní i dětem se choval normálně, bez problémů. O tom, že byl v minulosti odsouzen, ví, jeho rodina jí řekla, že byl trestaný za to, že se popral v hospodě, jestli byl trestaný za něco jiného, tak o tom neví.
61. Vnučku T. M. B. měla v péči už skoro dva roky, původně ji měl v péči její otec, P. B., ale ten nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, tak si T. vzala k sobě, nechtěla, aby byla někde v ústavu. Měla ji mít do doby, než B. pustí z vězení, byli tak dohodnuti i se sociální pracovnící paní R. z OSPOD v , paní R. jim psala i dohodu, možná ten papír někde má, ale jak se přestěhovala, tak neví, zda ho najde. I před tím, než si vzala T. do péče, tak ji měla doma často, často ji hlídala, když šel její otec do práce, nebo si ji sama vzala, že ji chtěla vidět. Má ji ráda, je to její vnučka.
62. Vypověděla, že její dcera, matka vnučky, byla ve výkonu trestu, tak se o dceru nemohla starat, propustili ji v lednu nebo v únoru 2018, pak byla chvíli u ní (svědkyně) i s vnučkou, ale pak si našla přítele a šla s ním bydlet do jiného bytu v , to si vnučku brala (myšleno matka nezletilě) k sobě, ale navečer jí (svědkyni) ji vracela, ona (svědkyně) ji měla v péči, chtěla, aby vnučka spala přes noc doma. Dcera byla s vnučkou v kontaktu pořád. Od kdy měla T. v péči, si teď nevzpomene, ale jsou to zhruba dva roky.
63. K T. může říct, že už nenosí plenky, chodí sama na záchod, ale utřít se sama zvládá špatně, to jí utírala ona, pouze ona, manžel nikdy. Jinak se T. zvládne sama najíst, hraje si sama, motoricky je na tom dobře, žádné omezení nemá. T. mluví, mluví dobře, umí počítat do pěti, ale musí si to ukazovat na prstech, umí i barvy. Do školy T. nikdy nechodila, ani nechodila na nějaký kroužek. T. neměla dětského lékaře, když T. něco bylo, tak s ní dcera chodila v k MUDr. H. a T. otec s ní chodil v k MUDr. Z. T. má epilepsii, neví, kdy se to projevilo poprvé, ale když T. dostala záchvat, tak

ji vezla záchranka z bytu B■■■■ matky, neví, jak je to dlouho.

64. Svědkyně rovněž vypověděla, že dne 05. 04. 2019 přišel její manžel z práce někdy k večeru, neví, kolik bylo hodin. Bylo to tak, že volala jeho kolegovi, manžel jí to nebral, ten kolega jí řekl, že byl s manželem na pivu, ale manžel už šel domů. Došel jí kredit, tak šla k sousedce a od ní volala manželovi, ten už to zvedl, řekl jí, že je v „■■■■“, to je hospoda, řekl, že má vzít děti a přijít za ním, že cestou domů nakoupí. Tak vzala holky, S■■■■ a T■■■■ a šly za ním, kromě syna A■■■■ byly ostatní děti venku. Cestou domů nakoupili, přišla a chtěla dělat večeri, zjistila, že nekoupili brambory, tak řekla A■■■■, že jde ještě do obchodu, aby dal pozor na T■■■■, ta si hrála v pokoji velkých kluků. Šla do obchodu, mohla tam být maximálně deset minut, pak přišla domů a začala loupat brambory, z okna viděla, že se domů vrací syn P■■■■ s nejmladší S■■■■, ještě na něj z okna volala, aby šel i pro dceru E■■■■ a přišli domů všichni.
65. V té době byla (svědkyně) v kuchyni, T■■■■ byla v pokoji kluků, manžel seděl v obýváku, neví, jestli A■■■■ už byl doma, nebo jestli někam šel, to si nevybaví. Pak doloupala ty brambory a z kuchyně křičela na T■■■■, aby se svlékla, že půjde do vany, už neví, kde se začala svlékat, ale T■■■■ jí řekla „Babi já mám krev“, běžela se na ni podívat, dívala se jí na ruce, na obličej, i do pusy, řekla T■■■■, že krev nemá, ale T■■■■ si sundala tepláky a řekla, že má krev tam. Nevěděla (svědkyně), co má dělat, myslela si, že si něco udělala sama, že si tam třeba něco strčila a poranila se, do toho přišla neter a tak, když to viděla, tak utíkala pro její (svědkyně) sestru E■■■■, která bydlí taky na ■■■■, E■■■■ k nim přiběhla a řekla, že musí (svědkyně) zavolat záchranku. Takže volala záchranku, volala buď 155, nebo 112, ale neví, zda ze svého telefonu nebo z telefonu manžela. Záchranka přijela do pěti minut a T■■■■ odvezli do nemocnice, jela s ní.
66. Vypověděla, že nevěděla (svědkyně), že to T■■■■ udělal manžel, T■■■■ říkala jen, že si hrála, kdyby to věděla (svědkyně), tak ho zabije. K dotazu uvedla, že když přišla pro manžela do toho ■■■■, tak na něm bylo vidět, že má nějaké pivo, ale nebyl úplně opilý, normálně stál a normálně chodil, říkal, že měl dvě piva, ale jestli měl v sobě ještě něco, to neví, poznala, že pil, protože když vyšli z hospody, tak začal jako rvát, dělal si srandu z lidí, byl hluchý, podle toho to poznala, ale úplně opilý nebyl. Následně uvedla, že by chtěla opravit, že když šla pro manžela do ■■■■, tak s ní byla jen T■■■■, S■■■■ byla s ostatními děti venku, ona se bála jim ven dát i T■■■■ kvůli té epilepsii, takže T■■■■ byla pořád s ní, maximálně ji někdo na chvíli hlídal, když šla na nákup nebo do školky odvést syna.
67. Když přišli domů, tak si T■■■■ šla hrát do pokoje kluků, manžel si sedl, nandala mu jídlo, jedl v obýváku, ona si udělala kávu, on chtěl taky kávu, tak mu ji uvařila, pak kávu vypila, řekla, že dojde pro ty brambory, doma zůstala T■■■■, manžel a A■■■■. A■■■■ říkala, aby koukal na T■■■■, aby ji nechytil záchvat, protože ten den byla taková unavená, ona (svědkyně) měla strach, že ji to chytí. Když odcházela, byla T■■■■ furt v pokoji, manžel seděl v obýváku a A■■■■ si něco dělal v kuchyni, ale to neví přesně. Pryč byla tak deset minut. Když přišla zpět, manžel byl asi v obýváku, A■■■■ už asi doma nebyl, neví, T■■■■ byla v pokoji, seděla a skládala kostky, šla za ní, ptala se jí, co dělá, T■■■■ jí řekla, že si hraje, ale neříkala, že by jí něco děda, tedy manžel, udělal, pak šla loupat brambory a ostatní děti se vracely domů.
68. K dotazu uvedla, že když jí T■■■■ řekla, že má krev, tak už byli doma všichni, manžel i děti. Lekla se, rozklepala se a začala brečet (svědkyně), co si T■■■■ udělala, ptala se jí, kdo jí to udělal, T■■■■ jí řekla, že neví. Vzala T■■■■ rychle do náruče, šla do jednoho pokoje, na někoho řvala, aby jí donesl něco mokrého, aby jí to mohla utřít a podívat se, co se stalo, jestli není poškrabaná, pak ji utírala v obýváku na gauči, pořád jí to teklo, děti se seběhly a říkaly jí „Mami, ona si tam něco dala“. Pak přišla její sestra a ona (svědkyně) zavolala záchranku. T■■■■ celou dobu tekla krev, řekla by, že jí tekla hodně. Když ji odvážela sanitka, tak jí doktorka řekla, aby jí dala na kalhotky vložku, tak jí to nalepila, sedly do sanitky a jely do ■■■■. Ona i doktorka ze sanitky se T■■■■

ptaly, co se stalo, T[ ] furt říkala, že neví, pak ukázala rukou, že jí děda takhle bouchal do ramene a prstem jako do ramena píchala, ji (svědkyni) by nenapadlo, že se stalo tohle.

69. V nemocnici T[ ] nemluvila, neříkala, co se stalo, oni ji hned odvezli na *gyndu* na nějaké vyšetření, pak ji přivezli zpět, T[ ] potřebovala na záchod, tak šla na nočník, pak viděla nějaké děti, tak šla za nimi a doktorka jí (svědkyni) řekla, aby vzala T[ ] věci a odešla, aby T[ ] nebrečela, tak šla pryč, ale ptala se doktorky, co se tedy stalo, doktorka jí řekla, že věc musí oznámit policii a sociálce, že T[ ] je malička a musí se to vyšetřit, řekla doktorce, že T[ ] nic neudělali, na to jí doktorka odpověděla, že jí věří, ale vyšetřit se to musí.
70. K dotazu svědkyně uvedla, že T[ ] před doktorkou ze sanitky, ani před doktorkou z nemocnice neřekla, že jí to udělal děda, to by si pamatovala, jen ukazovala, že děda bouchal do ramene. Když došla (svědkyně) domů, T[ ] zůstala v nemocnici a pak přijeli policisté a manžela odvezli.
71. K dotazu, po jaké době od zjištění, že T[ ] teče krev, volala záchranku, svědkyně uvedla, že tak po třech minutách, po chvíli. Manžel na to, že T[ ] teče krev, nic neříkal, vůbec nic neřekl, myslí, že seděl, ani se nezvedl, má pocit, že jak ji otírala na tom gauči, tak kolem ní byly jen děti. Děti brečely, že si T[ ] ublížila, že si něco udělala, A[ ] taky nic neřekl, on i ostatní děti se T[ ] ptaly, co se stalo, T[ ] jen říkala, že neví, neví (svědkyně), jestli to T[ ] bolelo, nebrečela, když se jí ptala, jestli jí to bolí, tak říkala, že ano.
72. Vypověděla, že s T[ ] jela do nemocnice jen ona, manžel zůstal doma s dětmi, sestra E[ ] pak sehnala nějakého známého s autem a jeli za ní, jinak by se nedostala domů. Když přijela z nemocnice domů, tak děti už byly v posteli, manžel už spal, a dveře bytu jí otvíral buď A[ ], nebo P[ ], ptali se, kde je T[ ], říkala jim, že tam musela zůstat a ráno že má volat. Manžel jí k tomu nic neřekl, spal se S[ ] a E[ ] v obýváku na gauči, nic neříkal.
73. V dalším vypověděla, že k hlídání T[ ] manželem může říct, že ji hlídal občas, když potřebovala (svědkyně) vyřídit nějaké papíry, nebo k doktorovi, a bylo to na dýl, tak manžel zůstal doma a hlídal T[ ] i jejich nejmladší S[ ], nikdy je nehlídal přes noc. Stalo se, že když děti usnuly, tak šla (svědkyně) k ségře nebo sousedce na kávu a on zůstal s dětmi, ale že by byla někde přes noc, to ne, byla pryč tak hodinu. T[ ] ani S[ ] nikdy neříkaly, že by se k nim manžel nějak špatně choval, nebo jim něco dělal. Když hlídal, jak trávili čas, to neví, děti si asi hrály, ona nebyla doma, tak to neviděla. K T[ ] se manžel choval vždy normálně jako ke svým dětem. T[ ] mu říkala dědo, on jí T[ ]. Manžel si občas s dětmi hrál, když mu třeba nosily kostky nebo panenky.
74. Vypověděla, že kromě toho 05. 04. 2019 T[ ] krev nikdy netekla, tohle se stalo poprvé. K modřinám na tvářích T[ ] uvedla, že na jedné straně to měla od toho, jak se s její dcerou S[ ] tahala o telefon, T[ ] ho vyrvala a jak S[ ] povolila, tak se tím telefonem bouchla, že by měla modřinu na druhé straně, ani neví.
75. Dcera H[ ], jak si začala s tím přítelem, tak se přestěhovali do jiného bytu na [ ], dceru T[ ] měla u sebe a tehdy k nim přišla do bytu její sestra E[ ], která viděla, jak si T[ ] něco strkala do *pipiny*, tak na ni zařvala a dala jí přes ruce. Ségra jí (svědkyni) říkala, že si tam strkala tužku, jako pastelku nebo propisku anebo baterky, jako tužkové baterky, už přesně neví, ségra řekla, že H[ ] nadávala, proč T[ ] nehlídá, že si něco může udělat. Ségra jí (svědkyni) neřekla, kam si T[ ] něco strkala, řekla jí, že byla u H[ ] a že viděla, jak si T[ ] strká do *pipiny* tužku nebo baterku a že H[ ] vynadala, proč ji nehlídá. Pak když byla T[ ] u ní (svědkyně), tak na ni (svědkyni) dcera E[ ] zařvala, že si tam T[ ] strká panáčka, tak jí dala přes ruce a všechny malé figurky, ty z kinder vajíček, vyhodila ven. T[ ] si to tam strkala tak, že si roztáhla nožičky, byla normálně oblečená a přes oblečení si to strkala do *pipiny*. Pak vlastně k ní

(svědkyni) chodila sousedka W■■■■■, která T■■■■■ taky načapala, ona (svědkyně) byla v kuchyni a sousedka na ni zavolala „■■■■■, zase si strká něco do *pípiny*, já jí to seberu“.

76. Vypověděla, že s dcerou H■■■■■ to taky řešila (svědkyně), dcera jí říkala, že si T■■■■■ pořád hrabe do *pípiny*, aby jí hlídala (svědkyně). K dotazu, proč dcera H■■■■■ říká, že není pravda, že by s ní něco takového řešila, uvedla, že neví, proč to říká, slyšelo to více lidí. K dotazu uvedla, že by neřekla, že by T■■■■■ lhala, T■■■■■ nelže.
77. Svědkyně v další výpovědi rovněž vypověděla, že když k nim přijela záchranka, jak vnučce T■■■■■ tekla krev z *pípiny*, tak v bytě byla ona, děti, sestra, záchranáři a *to koště*, tím myslí svého manžela. Když utírala T■■■■■, tak to bylo nejprve u kluků v pokoji, to byl pokoj z chodby nalevo, utírala ji na posteli a děti byly kolem ní. Manžel seděl v obývací, ale neví, jestli na sedačce nebo u stolu, měla v hlavě jen tu holku. Pak T■■■■■ přenesla do obývací a položila ji na sedačku, na ten kratší díl, který byl u dveří pokoje kluků. Pod T■■■■■ dala tu bílou osušku, co vzali policisté, a utírala ji žínkou. Pod tou bílou osuškou byla ještě fialová deka, kterou si také brali policisté, a nic jiného tam už asi nebylo. Když tu T■■■■■ utírala, tak byl gauč složený, nebyly na něm polštáře ani peřiny. Po předložení fotografií z ohledání místa činu č. 50 a 51, uvedla, že T■■■■■ nejprve otírala v pokoji u sedačky, vstup do pokoje je vidět na fotografii č. 50, pak ji přenesla na gauč. Ale ten byl složený, položila ji na tu kratší část u vstupu do pokoje, nejdřív ji položila na tu fialovou deku na fotografii č. 52 a pak řekla dětem, aby jí donesly osušku a tu dala pod T■■■■■. Ta fialová deka byla na tom gauči pořád, byla rozložená na té ploše, kde se sedělo. Kde byl manžel, když T■■■■■ otírala v obývací, neví, neví, jestli seděl u stolu nebo na gauči, to si nepamatuje. Když T■■■■■ otírala na gauči, tak tam už byla i její sestra, která přiběhla, co se děje. Po předložení fotografií č. 55 a č. 56 uvedla, že neví, kde se tam vzaly ty skvrny, nenapadlo ji zvedat tu fialovou deku, jestli to neprosáklo i na gauč. Obžalovaný se k výpovědi svědkyně nevyjádřil.
78. Svědek **nezl. P■■■■■ O■■■■■** (nar. ■■■■■), syn obžalovaného v přípravném řízení vypověděl, že k otci P■■■■■ O■■■■■ by řekl, že se k němu choval dobře, dával jim všechno, o co si řekl, stalo se, že když přišel napitý, tak řval, občas je uhodil, jeho i sourozence, ale jen, když si to zasloužil. Občas byl táta, když byl napitý, agresivní, to řval na mámu, že si domů tahá chlapy, ale to nebyla pravda, máma na něj, když byl takový, nadávala, pak se otočila a spala. Viděl, že táta mámu uhodil, bylo to kvůli tomu, že jí nadával, že si domů tahala chlapy, že mu to říkali kamarádi v hospodě, ale máma si domů chlapy netahala. Táta mámu uhodil tak, že si vzal pásek a mlátil jí na nohy a taky jednou mámu škrtil, nechal toho, protože na něj křičel (svědek). Mámu mlátil víckrát, když přišel ožralej, máma si na něj nestěžovala, nikde to nehlásila, bála se ho. On se táty taky občas bál, když přišel ožralej. Ožralej chodil, když dostával výplaty, bylo to každý pátek, ale někdy ne, jakože někdy v pátek ožralý nepřišel.
79. Vypověděl, že k T■■■■■ se táta choval dobře, taky jí všechno koupil, když zlobila, dal jí přes *prdel*, ona se rozbřečela, lehla si a šla spát. T■■■■■ spala v ložnici, kde spala máma a táta, tam je postel, na které spala máma a táta a jeho sestra S■■■■■ a pak je tam druhá postel, kde spala T■■■■■. V obývací spí sestra E■■■■■, on (svědek) spí s bráchou A■■■■■ a bráchou I■■■■■ v jejich pokoji. Takhle spali vždycky, ale někdy, když táta přišel ožralej, tak si máma lehla do obývací.
80. K T■■■■■ by řekl, že sama se nají, sama chodí na záchod, mluví normálně, rozumí jí, když něco povídá. Péči o T■■■■■ zvládala máma, táta pomáhal, T■■■■■ třeba neuměla spláchnout, tak spláchl táta a taky jí rozsvěcel světlo, tam nedosáhla. Táta T■■■■■ nikdy nekoupal, oblékal jí tričko a punčocháče. Táta hlídal T■■■■■ hodně krát i jeho malou ségru S■■■■■, hlídal je, když třeba máma šla na úřad. Nestalo se, že by si S■■■■■ stěžovala, že by jí táta ublížil, ale T■■■■■ si stěžovala, že jí pálí *pípina*, stěžovala si už od té doby, jak si jí vzali k sobě, ale neví, jak je to dlouho. Když si stěžovala, že jí pálí *pípina*, tak se pak koukali on a máma a T■■■■■ to měla úplně červený, pak zjistili, že to má z toho, že jí dávali limonádu, ona prý nemůže mít v limonádě hodně bublinek, pak

se jí dělalo tohle, mámě to potom řekla jeho sestra H■■■■, to je máma T■■■■. Na to pálení si T■■■■ stěžovala asi dva nebo tři týdny, když ji vzali k sobě, pak už ne. Jestli byla T■■■■ někdy zraněná potom, co ji hlídal táta, to neví, on ze školy chodí po půl druhé, a to už máma byla doma, on (svědek) T■■■■ s tátou samotné neviděl. O chod domácnosti jako o vaření, úklid, péči o děti, nákupy se stará máma, někdy vařil i táta.

81. Dne 05. 04. 2019, když T■■■■ tekla krev z *pipiny*, tak on (svědek) nebyl doma, byl venku. Bylo to tak, že venku byl on, všichni jeho sourozenci, máma i T■■■■, táta byl v hospodě v ■■■■, potom zavolal mámě, aby pro něj přišli, tak šli a šli domů, šli všichni. Celá rodina přišla domů, máma šla do krámu a on (svědek) šel ještě ven a s ním šla sestra E■■■, sestra S■■■ a brácha L■■■. Brácha A■■■ nechťel jít, tak zůstal doma s tátou a T■■■■. On (svědek) pak šel se sourozenci a s mámou domů a potkali brácha A■■■, máma se ho ptala, co dělá venku, že má být doma a on jí řekl, že ho táta vyhodil, ale neřekl proč. Pak šli všichni domů.
82. Dále vypověděl, že máma na tátou nadávala, proč A■■■ vyhodil z baráku, táta nic neříkal, seděl v obýváku na gauči, byl oblečený, měl tepláky a tričko. T■■■■ byla u nich v pokoji, byla oblečená, hrála si, ale brečela, ptali se jí, proč brečí, T■■■■ řekla „Děda udělal“, máma zase začala nadávat na tátou, co zas T■■■■ udělal, táta jí řekl, aby se T■■■■ zeptala, co si udělala sama, tak se máma ptala T■■■■, ale T■■■■ jí odpověděla, že nic. V té době ještě nezjistili, že T■■■■ teče krev, byl (svědek) u ní jen on a máma, ostatní sourozenci byli v obýváku a táta byl taky v obýváku. Pak se ptal (svědek) mámy, jestli má T■■■■ vykoupat, ale máma řekla, že ji vykoupe sama a začala T■■■■ svlékat u nich v pokoji. T■■■■ mámě říkala, že jí teče krev, máma jí koukala na ruce, ale krev neviděla, ale T■■■■ si svlékla kalhoty a ukazovala mámě, že jí teče krev tam. Máma si klekla a začala brečet, koukla se na tátou, ale ten jí řekl, co kouká na něj, máma se otočila a pak už to neřešila. T■■■■ tekla krev hodně, tak máma z koupelny přinesla takovou žínku a dávala T■■■■ obklady.
83. Vypověděl, že nejdříve jí ty obklady dávala v pokoji, pak už tam bylo hodně krve, tak jí přenesli do obýváku na sedačku, tam jí taky dávala obklady, mezitím tam přišla jeho teta E■■■, ta se divila, proč teče T■■■■ krev, oni jí říkali, že neví. Pak máma zavolala záchranku, to volání byl mámy nápad. Když přijela záchranka, tak chtěli po mámě pojištění, ale to T■■■■ nemá, má ho v Německu, pak ji odvezli do nemocnice, máma jela s nimi a T■■■■ prý v sanitce říkala, že to dělal děda a píchala se prstem do hrudi, to mu říkala máma. T■■■■ to říkala ještě doma v pokoji, že děda takhle dělal a píchala se při tom prstem do hrudníku, ale oni jí to nevěřili, protože ona si do *pipiny* strkala takové malinké hračky, takový vojáčky, vzala si do ruky hračku, dala si ji pod oblečení a strkala se jí mezi nohy, máma jí ty hračky brala a plácla ji přes ruku, aby to nedělala. On sám to viděl asi tak 4x, nikdy potom T■■■■ nebyla zraněná, nikdy jí netekla krev. Takže on i máma si mysleli, že si to T■■■■ udělala sama hračkou a máma si ještě myslela, že si T■■■■ rozškrábla bradavici, proto že jí teče krev. Ale jemu bylo divný, že jak máma zjistila, že T■■■■ teče krev a koukla se na tátou, že táta zůstal sedět a vůbec nevstal a nešel se podívat, co se T■■■■ stalo, on jen seděl a nic nedělal a neříkal, akorát než T■■■■ odvezla záchranka, tak si ji posadil na koleno a něco jí šeptal a říkal, ale on (svědek) neslyšel, co to bylo. Když T■■■■ odvezla záchranka, tak on i sourozenci zůstali doma s tátou. Táta vůbec nic neřekl, co se stalo.
84. Vypověděl, že když T■■■■ odvezli, tak volala ségra H■■■■, volala na jeho mobil, H■■■■ chtěla vědět, co se stalo, řekl jí, že T■■■■ teče krev z *pipiny* a odváží ji záchranka, H■■■■ se rozbrečela a řekla mu, že bude shánět auto. Když mluvil s H■■■■, tak táta mu nadával, křičel na něj, aby H■■■■ nic neříkal, ale on jí to řekl, táta chtěl, aby hovor ukončil, ale on ho neposlechl. Když mluvil s H■■■■, tak brečel, měl strach, co se T■■■■ stalo. Pak hovor ukončil, táta si šel lehnout do obýváku a šel spát, táta se nepřevlíkal. Pak přijela máma, ta tátou budila, aby si šel lehnout do ložnice, že máma bude spát v obýváku. Nic jiného máma neříkala a táta se vůbec neptal, pak šel do ložnice, ale po chvíli se vrátil do obýváku, praštil pěstí do stolu a řekl, že teď jeho a děti seberou

policařti, že jsou za chvíli tady, a měl pravdu. Ví, co je to sex, učí se to ve škole, jeho rodiče doma žádné pornografické materiály nemají, při sexu je nikdy neviděl. Od čeho měla T. modřiny na tvářích, neví, ale jeden pan doktor, s kterým máma mluvila po telefonu, říkal, že T. někdo držel rukou za tvář. Obžalovaný se k výpovědi svědka nevyjádřil.

85. Svědek **nezl. A. O.** (nar.), syn obžalovaného v přípravném řízení vypověděl, že o tátovi by řekl, že se k nim chová hezky, je slušný, táta na něj křičí, když udělá nějaký průser, na zadek od něj dostal, když byl malý, jinak ne, tehdy to bylo oprávněné, zlobil (svědek). Když je táta napitej, tak vždycky ze srandy řve a povídá si s nimi. Ještě nikdy neviděl, že by táta nadával mámě a byl na ni sprostý, nikdy neviděl, že by táta mámu bil nebo škrtil. K T., to je dcera jeho sestry H. se táta chová hezky, když byl ještě doma, tak na ni byl hodnej, ale když zlobila, tak taky dostala přes zadek.
86. Ten den, když T. tekla krev, tak byl (svědek) doma s tátou, mamka šla do obchodu, sourozenci byli venku, všichni jeho sourozenci P., E., I. a S. byli spolu venku. Když máma odešla, tak po chvíli, ani ne minutě, ho táta poslal ven, aby šel najít P. a sourozence, měl o ně strach, aby venku nedělali kraviny, hlavně I., protože ten, když je venku, tak klidně jezdí na kole po silnici. Tak je šel najít, táta zůstal sám doma s T.. Sourozence našel asi po deseti minutách, pak šli domů, máma zrovna šla z obchodu, tak šli domů všichni. Když přišli domů, tak T. byla v jejich klučíčím pokoji, hrála si na zemi, byla oblečená, neviděl, že by jí tekla krev, nebo byla zraněná. Táta byl v obýváku, seděl na gauči, byl oblečený, měl tepláky a oranžové tričko a koukal se na televizi.
87. Když přišel (svědek) domů, tak si šel pověsit bundu do skříně, to bylo u nich v pokoji, T. brečela, máma se jí ptala, co se stalo, a T. řekla, že jí děda bouchnul přes prdel, protože házela hračky do okna, máma řekla T., že ji vykoupe a T. řekla, že má krev, máma se koukala na ruce, do pusy a potom T. řekla, že má krev na kalhotkách. Když mámě ukázala, kde má krev, že ji má mezi nohama a máma řekla „krev“, tak táta vůbec nereagoval a seděl dál na gauči. Když mu máma řekla „Podej mi ručník“, tak jí táta řekl „Co čumíš“, máma tátovi řekla, že si T. asi něco strkala mezi nohy, že asi hračky, protože T. si hračky už dříve mezi nohy strkala, ale táta řekl, že ne.
88. Vypověděl, že pak máma T. ošetřovala, vzala mokrou žíněnku (asi mělo být žínku) a otírala jí krev, položila T. na ručník, aby nebylo všechno od krve a pořád jí krev otírala, dokud nepřijela sanitka, tu volala máma. Když T. řekla, že má krev, tak u toho byl on, máma, brácha P. a sestra E.. Máma pak odjela s T. do nemocnice a pak mu říkala, že v sanitce T. řekla, že jí to udělal děda a že se jako píchala prstem do ramene, takže si máma myslela, že jí děda bouchal do ramene. Když máma odjela do nemocnice, tak bráchovi P. volala ségra H., to je máma T., ptala se, co se stalo, P. jí řekl, že si T. asi strkala mezi nohy hračky nebo že neví, že máma T. zavolala záchranku, nebrečel u toho. Neví (svědek), jestli táta něco řekl, že P. mluvil s H., myslí, že je neslyšel, že H. volali. Táta s H. se neměli rádi, H. mámu furt proklínala, H. chtěla T., ale nemohla ji mít, ta jí máma T. nedala a ony se furt kvůli T. hádaly, kvůli tomu se H. nemá ráda s tátou. Dále vypověděl, že u nich doma T. spala s mámou v obýváku, nebo s ním v posteli v jejich pokoji, protože se bála. Táta spal v ložnici se sestrou S. a taky tam spal brácha I., le ten měl svoji postel. V obýváku spala máma, T. a někdy S.. Obžalovaný se k výpovědi svědka nevyjádřil.
89. Svědek T. V. vypověděl, že obžalovaného zná asi rok a půl, nedá se říct, že ho zná dobře, moc se s ním nemusel, P. O. se k němu choval nepříjemně, nechtěl ho (svědka) u sebe doma, pokud tam přišel s družkou H. třeba pro malou T.. P. O. je takový zvláštní typ člověka, je hodně výbušný, třeba v jednu chvíli se s ním (svědkem) bavil, chodil s ním (svědkem) do hospody, vzápětí se bez důvodu choval, jakoby ho neznal, a to ještě v době, kdy

nechodil (svědek) s H[REDACTED]. Když si začal s H[REDACTED], tak to bylo ještě horší, třeba k nim chodil na kafe se svojí mámou, ale jak začal chodit s H[REDACTED], tak P[REDACTED] O[REDACTED] ho u nich doma nechtěl a 3x ho vyhodil. S H[REDACTED] D[REDACTED] je rok a půl, žijí spolu.

90. Vypověděl, že když se H[REDACTED], jeho družka, přestěhovala do bytu jeho matky, tak si s sebou vzala i T[REDACTED]. Bylo to tak, že vlastně H[REDACTED] obžalovaný z bytu vyhodil, to bylo po svatbě H[REDACTED] mámy a P[REDACTED] O[REDACTED]. U jeho mámy bydleli až do ledna 2019, malou T[REDACTED] měli celou dobu u sebe, u I[REDACTED] a P[REDACTED] O[REDACTED] nebydlela, chodila tam, ale nebydlela tam. Pak se přestěhovali do Německa do [REDACTED], T[REDACTED] měli s sebou. Odtud je asi po měsíci vyhodili, tak se vrátili do Čech, to bylo myslí v únoru 2019, ale neměli kam jít, tak se rozhodli, že zatím dají malou T[REDACTED] k H[REDACTED] mámě, než si najdou byt. Takže T[REDACTED] byla u I[REDACTED] O[REDACTED] od února 2019. Teď momentálně je v péči druhé babičky E[REDACTED] B[REDACTED].
91. Vypověděl, že T[REDACTED] je hyperaktivní, radostná, s každým by se chtěla mazlit, je hodně mazlivá. Vyjadřuje se perfektně, na to že teď jí budou [REDACTED] roky, nebo jsou jí [REDACTED] roky. S posloucháním to bylo tak, že poslouchala, jak se jí chtělo. H[REDACTED] ji vychovávala normálně, nebyla na ni ani přísná, ani hodná, věnovala se jí, má ji ráda. H[REDACTED] třeba nemohla nikam bez T[REDACTED] jít, když třeba chtěla jít do krámu, T[REDACTED] se rozbrečela, že chce jít s ní a taky s ní šla. Nikdy si nevšiml, že by si T[REDACTED] do přirození zaváděla nějaké předměty, ale všiml si, že si na přirození sahala. Toho, že si na přirození sahala, si všimnul jen jednou, bylo to večer, T[REDACTED] se probudila, vstala a začala brečet, že ji to pálí, měla opružené přirození, páliho ji to a sahala si tam a držela si *pipinu* a brečela, že ji to bolí. H[REDACTED] ji šla vysprchovat, pak ji oblékla a T[REDACTED] šla zpátky spát. Pak se to neopakovalo. T[REDACTED] na to netrpěla. Nevšiml si, že by se T[REDACTED] osahávala.
92. K dotazu, zda zná E[REDACTED] V[REDACTED], svědek uvedl, že ano. K dotazu, zda jí někdy říkal, že si malá T[REDACTED] něco strká do přirození a že ji za to plácnul přes ruku, uvedl, že to není pravda, nic takového jí neřikal. Už to slyšel, že E[REDACTED] řekla H[REDACTED] mámě I[REDACTED], to je ségra té E[REDACTED], že si T[REDACTED] strká do přirození tužky a pastelky, ale to není pravda. Slyšel to od malého P[REDACTED] O[REDACTED], to je H[REDACTED] brácha. On (svědek) nikdy nic takového neviděl, ani jeho matka nic takového neřikala. Obžalovaný k výpovědi svědka neměl připomínky.
93. Z **protokolu o přepisu hovoru na tísňové lince 155** ze dne 05. 04. 2019 je zřejmé, že jde o hovor uskutečněný mezi operátorem Zdravotnické záchranné služby Karlovarského kraje a oznamovatelkou I[REDACTED] O[REDACTED], kdy oznamovatelka sděluje, že vnučce teče krev z přirození. K dotazu, zda si tam vnučka něco nestrkala, oznamovatelka uvádí, že neví, protože ona (vnučka) už takhle už si strkala paňáčky. Je také zřejmé, že oznamovatelka v jednu chvíli říká, *ale nevymějšlej si*.
94. Poté, co nezletilá T[REDACTED] M[REDACTED] B[REDACTED] byla odvezena do nemocnice a po jejím vyšetření bylo vysloveno podezření ze spáchání trestného činu a věc byla oznámena Policii ČR, bylo provedeno ohledání místa činu. Z **protokolu o ohledání místa činu** plyne, že místem ohledání byl byt č. [REDACTED] v [REDACTED] nadzemním podlaží panelového domu na adrese [REDACTED]. S ohledáním započato dne 06. 04. 2019 v 01:17 hodin. V rámci tohoto ohledání byly zajištěny věcné a biologické stopy, které byly následně předloženy ke zkoumání.
95. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie**, mimo jiné plyne, že ke zkoumání byly předloženy stopy 1 – 6 zajištěné v rámci ohledání místa činu – byt č. [REDACTED]. Ke zkoumání byla předložena stopa 1 (dále vedeno jako A1) – jednalo se o kalhotky světle růžové barvy s barevným potiskem na lící straně a fialovým lemováním, vel. 3-5/90-110, nesoucí stopy obnošení. Vpředu se nacházelo poškození textilie. Na stopě se nacházely červenohnědé skvrny v rozkroku, vpředu i vzadu – na rubové i lící straně. Na stopě nebyla zjištěna přítomnost spermatu. V červenohnědých skvrnách byla prokázána přítomnost lidské krve. Ze stopy byl primárně zajištěn stěr rubové strany rozkroku na tampon 4N6, jenž nebyl dále v laboratoři biologie

zkoumán, byl ponechán pro případné zkoumání v laboratoři genetiky.

96. Ke zkoumání byla předložena stopa 2 (dále vedeno jako A2) - jednalo se o kalhoty teplákové, šedé barvy s flitry na bocích, nesoucí stopy obnošení. V rozkroku se nacházelo poškození textilie. Po ploše stopy se nacházely drobné nečistoty, okrové a červenohnědé skvrny (nejvíce v rozkroku na rubové a lícni straně, dále na lícni straně vzadu při horním lemu, vpředu při horním lemu na rubové straně a na šňůrce). Na stopě nebyla zjištěna přítomnost spermatu. V červenohnědých skvrnách v oblasti rozkroku byla prokázána přítomnost lidské krve. Na ostatních místech nebyla zjištěna přítomnost krve.
97. Ke zkoumání byla předložena stopa 3 (dále vedeno jako A3) - jednalo se o žínku světle modré barvy s bílým pruhem, nesoucí stopy používání. Po ploše se nacházely červenohnědé skvrny. Na stopě nebyla zjištěna přítomnost spermatu. V červenohnědých skvrnách byla prokázána přítomnost lidské krve. Ze stopy byl primárně zajištěn stěr červenohnědých skvrn na vatový tampon, jenž nebyl dále v laboratoři biologie zkoumán – zachován pro případné zkoumání v laboratoři genetiky.
98. Ke zkoumání byla předložena stopa 4 (dále vedeno jako A4) - jednalo se o osušku světle fialové barvy zn. TUKAN, nesoucí stopy používání. Na stopě se nacházely okrové a červenohnědé skvrny (částečně prosakující na 2. stranu). Na stopě nebyla zjištěna přítomnost spermatu. V červenohnědých skvrnách byla prokázána přítomnost lidské krve. Ze stopy byl primárně zajištěn stěr červenohnědých skvrn na vatový tampon, jenž nebyl dále v laboratoři biologie zkoumán – zachován pro případné zkoumání v laboratoři genetiky.
99. Ke zkoumání byla předložena stopa 5 (dále vedeno jako A5) – jednalo se o deku fialové barvy, nesoucí stopy používání s poškozením ve střední části. Na stopě se nacházely bílé, šedé, okrové a červenohnědé skvrny (částečně prosakující na 2. stranu). Na stopě nebyla zjištěna přítomnost spermatu. V červenohnědých skvrnách byla prokázána přítomnost lidské krve. Ze stopy byl primárně zajištěn stěr červenohnědých skvrn na vatový tampon, jenž nebyl dále v laboratoři biologie zkoumán – zachován pro případné zkoumání v laboratoři genetiky.
100. Ke zkoumání byla předložena stopa 6 (dále vedeno jako A6) – jednalo se o vatový tampon Copan s červenohnědým otěrem. Ve vzorcích odebraných ze stopy nebyla zjištěna přítomnost spermatu, nelze vyloučit přítomnost krve. Odděleně od stopy byl dodán bukální stěr – vatový tampon Copan označený „Eliminační vzorek I [REDACTED] O [REDACTED] / [REDACTED] /“.
101. Pokud se jedná o další stopy – věci vydané I [REDACTED] O [REDACTED] – oděvní svršky – nebyla zjištěna přítomnost spermatu.
102. Znaleckému zkoumání byly podrobeny i věci vydané obžalovaným - jednalo se o pracovní kalhoty, s lacem, stopa C2 – jednalo se o triko s krátkými rukávy, stopa C3 - jednalo se o trenky červené a stopa C4 - jednalo se o trenky v kombinaci bílé, hnědé, šedé, černé barvy. Na žádné z uvedených stop nebyla zjištěna přítomnost krve, ani nebyla zjištěna přítomnost spermatu.
103. Materiál, který byl zajištěný při prohlídce těla obžalovaného P [REDACTED] O [REDACTED], byl rovněž předložen ke zkoumání a výsledkem bylo zjištění, že ve stěrech nebyla zjištěna přítomnost krve, nebyla zjištěna přítomnost spermatu. Stejně zjištění bylo i v případě zajištěného materiálu v Nemocnici [REDACTED] (stěr poškozené).
104. Ke stopám zajištěným v laboratoři biologie pak byl v přípravném řízení opatřen **znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví genetiky**. Ke zkoumání v laboratoři genetiky byly vybrány vzorky a stopy zajištěné v rámci vyšetřování.

105. Ze vzorků ozn. „st. A1 stěr RUBOVÉ strany ROZKROKU“ (kalhotky poškozené) a „st. A2 – stěr ČHS“ (kalhotky – teplákové, patřící poškozené – proveden stěr **rubové, tj. vnitřní** strany rozkroku) byly stanoveny smíšené DNA profily, které jsou vhodné pro případné další porovnání. Ve smíšených DNA profilech stanovených ze vzorků ozn. „A1 stěr RUBOVÉ strany ROZKROKU“ a „st. A2 – stěr ČHS“ nelze vyloučit přítomnost DNA profilů stanovených z bukálních stěrů ozn. „T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED]“ a „O [REDACTED] P [REDACTED]“. Nejedná se o individuální identifikaci. V tomto případě je pouze možné konstatovat, že na základě zjištěné shody nelze přítomnost biologického materiálu uvedené osoby ve stopě vyloučit. Tuto možnost lze statisticky vyjádřit tak, že je $1,916 \times 10^{23}$ krát více pravděpodobné, že DNA profily stanovené z bukálních stěrů ozn. „T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED]“ a „O [REDACTED] P [REDACTED]“ jsou obsaženy ve smíšených DNA profilech stanovených ze vzorků ozn. „st. A1 stěr RUBOVÉ strany ROZKROKU“ (tj. strana vnitřní) a „st. A2 – stěr ČHS“, než že v těchto smíšených DNA profilech je obsažen DNA profil stanovený z bukálního stěru ozn. „T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED]“ a DNA profil neznámé osoby.

106. Z lékařské zprávy [REDACTED] s.r.o., Gynekologické ordinace o vyšetření nezletilé T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED], je zřejmé, že vyšetření bylo provedeno dne 11. 04. 2019. Nezletilá se dostavila k vyšetření v doprovodu Policie ČR a pracovnice OSPOD [REDACTED]. Předloženo prohlášení o souhlasu se zproštěním zachování mlčenlivosti v souvislosti se zdravotními službami, podepsané matkou paní H [REDACTED] D [REDACTED]. Přiložena žádanka vyšetření z dětského oddělení [REDACTED], kde je dívka t.č. hospitalizována, a to od 05. 04. 2019 dosud.

107. K posouzení charakteru poranění způsobeného nezl. T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED] byl v přípravném řízení opatřen **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**. Tento znalecký posudek byl v rámci dokazování u hlavního líčení za souhlasu stran podle § 211 odst. 5 tr.ř. přečten, neboť soud neměl pochybnosti o správnosti závěrů předmětného posudku a strany s tímto přečtením souhlasily. U nezl. T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED] byla zjištěna a popsána tato poranění:

- krevní výron cca 15 x 15 mm v podstatě symetricky na pravé i levé tváři
- krvácející poranění zevního genitálu
- hluboká vertikální trhlina až do podkoží mezi bazální linií zevního hymenálního okraje (okraj panenské blány) od č. 6 a zadní komisurou (zadní spojení velkých stydkých pysků) o délce 10 mm, šířce 7 mm – povleklá hnisem, s kontaktně krvácející spodinou
- přerušení vnitřního okraje hymenu (panenská blána) u č. 6, hloubku poranění nelze přesně hodnotit – povleklé hnisavým výtokem

Pozn.: poranění v oblasti genitálu bylo detailně popsáno až při vyšetření dětským gynekologem dne 11. 04. 2019.

108. Symetricky lokalizované krevní výrony, jeden na pravé tváři a druhý na levé tváři o velikosti 15 x 15 mm vznikly mechanismem tupého násilí. K jejich vzniku mohlo dojít tlakem prstů ruky druhé osoby, např. při silném stlačení resp. uchopení nezl. T [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED] v oblasti obličeje, kdy 1. prst (palec) ruky působil na jedné tváři a 2. nebo 3. prst na druhé tváři. Krevní výrony mohly vzniknout i dvěma údery pevným předmětem např. zmíněným telefonem při hašteření se dětí v rodině. Popisovaná symetrie krevních výronů však tento mechanismus vzniku poranění činí méně pravděpodobným.

109. Krvácející poranění zevního genitálu, jak bylo zjištěno a popsáno co do lokality a charakteru, vzniklo mechanismem tupého násilí proniknutím, případně pokusy o proniknutí pevného podlouhlého předmětu do vchodu poševního/pochvy. Za takový předmět lze považovat např. prst, případně ztopořený penis.

110. Při vyšetřeních v Nemocnici [REDAKCE] s.r.o. byla výše uvedená poranění hodnocena jako čerstvá. Ve výpovědi ošetřující a příjem provádějící lékařky na dětském oddělení MUDr. T [REDAKCE] T [REDAKCE] ze dne 22. 05. 2019 je mimo jiné uvedeno: „..... holčička měla hematomy na obou tvářích, byly úplně čerstvé, ještě šly sotva vidět, až potom, postupem času se vybarvily. Na ty hematomy jsem se jí ptala a holčička mi řekla, že jí to udělalo dítě telefonem...“.
111. Po vyhodnocení nálezů považuje znalec za nejpravděpodobnější, že k poranění zevního genitálu a krevním výronům na tvářích došlo v průběhu jednoho úrazového děje - násilím ze strany druhé osoby – např. za situace, kdy by útočník nezl. T [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] jednou rukou držel v oblasti tváří a druhou rukou manipuloval v oblasti genitálu.
112. Zcela jednoznačně ale nelze vyloučit, že poranění na tvářích (krevní výrony) vznikla o něco dříve při vzájemném hašteření dětí v rodině. Tomuto by mohlo odpovídat i sdělení nezl. T [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] ze dne 06. 04. 2019 – modřiny na tvářích mi udělala S [REDAKCE] telefonem. Při tomto mechanismu vzniku poranění se ale jeví jako neobvyklá lékaři popisovaná symetrie krevních výronů na tvářích.
113. Poranění zjištěná a popsána u nezl. T [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] svědčí pro fyzické násilí, v daném případě sexuální, ze strany druhé osoby. S ohledem na lokalitu (v rámci zevního genitálu), charakter a rozsah odpovídá poranění vzniklému v důsledku proniknutí, případně pokusů o proniknutí pevného hladkého podlouhlého předmětu do vchodu poševního/pochvy. Za takovýto předmět lze považovat např. prst, ztopořený penis.
114. Zjištěné a popsané poranění zevního genitálu nemohlo vzniknout v důsledku nárazu zevním genitálem rozkročmo na houpáčku, či upadnutí.
115. Podle znalce jako zcela nepravděpodobné se jeví i zavádění kamínků, hraček, tužkových baterií a pastelek do genitálu. U dítěte ve věku [REDAKCE] let znalec nepředpokládá potřebu sebeuspokojování s případným zaváděním předmětů do pochvy, kdy k tomuto by se mohl nejlépe vyjádřit znalec klinického oboru – dětský psycholog, event. dětský psychiatr. Tento jev nebyl u nezl. T [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] pozorován ani v průběhu hospitalizace na dětském oddělení, kdy byl i ošetřující personál na toto upozorněn ošetřující lékařkou přijímající jmenovanou k hospitalizaci. Při hraní si, manipulaci s předměty a hračkami v blízkosti zevního genitálu a „náhodném“ pokusu o zavedení/zavádění předmětu do genitálu by jedinec/dítě s tím či oním předmětem „nešel proti odporu“ tkání doprovázejícímu nepochybně bolestivostí.
116. Znalec uvádí, že v souhrnu lze tedy uvést, že poranění zevního genitálu, jak bylo zjištěno a popsáno, si v žádném případě nemohla způsobit sama nezl. T [REDAKCE] B [REDAKCE].
117. K intenzitě násilí znalec uvádí, že zraňující síla musela být taková, aby došlo k hluboké trhlině mezi bazální linií zevního okraje panenské blány a zadním spojením velkých stydkých pysků a k trhlině přilehlého vnitřního okraje panenské blány. Jednalo se o poranění symetrické – při střední čáře u č. 6 (číslo na ciferníku při pohledu na oblast zevního genitálu zepředu) a výrazně krvácející. Síla násilí působila ve střední čáře ve směru do poševního kanálu.
118. V daném případě je však podstatné, že se jednalo o násilí ze strany druhé osoby působící na oblast zevního genitálu, kdy došlo k penetrujícímu poranění (proniknutí do pochvy s porušením hymenu – panenské blány).
119. Na těle nezl. T [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] bylo zjištěno poranění v oblasti zevního genitálu a po jednom krevním výronu na pravé i levé tváři. Jiná poranění zjištěná a popsána nebyla. U jmenované nebyla zjištěna poranění obvykle vznikající při obraně proti útoku vedenému pevným předmětem.

Vzhledem k věku nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ však nepřítomnost známek obrany neprokazuje, že by k případnému násilí vůči její osobě nedošlo.

120. V daném případě se jednalo o násilí sexuálního charakteru u dítěte ve věku ■■■ let, Vyhodnocení situace případně hrozícího sexuálního násilí/útoku dítětem tohoto věku je problematické, odvislé od jeho psychického vývoje (v závislosti na jeho věku) a možnost obrany vůči takovému jednání je téměř nulová.
121. Z dostupné zdravotní dokumentace nevyplývá, že by se poranění u nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ hojilo s komplikacemi. Vzniklé poranění jmenovanou neohrožovalo na životě. Doba hojení a léčení poraněných orgánových struktur a tkání, jak bylo zjištěno u jmenované, obvykle při nekomplikovaném průběhu nepřesáhne dobu šesti týdnů. V dané věci je však zásadní a významná ta skutečnost, že se jednalo o sexuální násilí vedené proti dívce ve věku ■■■ let, kdy závažnost poranění je nutno spatřovat i ve sféře psychické. Hodnocení psychického stavu spadá do kompetence znalce jiného oboru – psychologie, psychiatrie.
122. Podle znalce z dostupné zdravotní dokumentace nevyplývá, že by se poranění u nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ hojilo s komplikacemi a lze tedy předpokládat, že nezanechá závažné trvalé následky ve smyslu morfologických změn. K takovým případným trvalým následkům se však lze seriózně vyjádřit až s odstupem delší doby od ukončení hojení a léčení poranění, obvykle po uplynutí jednoho roku. V daném případě se však jednalo o násilí sexuálního charakteru, kdy značné riziko vzniku trvalých následků lze spatřovat ve sféře psychických změn/poruch, ať již v krátkodobém či dlouhodobém časovém horizontu. Hodnocení a vyjádření se k problematice psychoreaktivních stavů po proběhlém sexuálním traumatu přísluší znalci odvětví psychiatrie/psychologie.
123. Poranění v oblasti genitálu u nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ bylo gynekologem vyhodnoceno jako poranění nevyžadující ošetření v celkovém znečitlivění sešitím. Doporučen byl konzervativní postup se stavěním krvácení. Poranění tkání v oblasti zevního genitálu lze považovat za zhojené za dobu cca 4 týdnů. K hojení poranění zevního genitálu dochází obecně velmi dobře s ohledem na skutečnost, že se jedná o velmi dobře cévně zásobené lokality. V počátečním průběhu konzervativního postupu jsou lokálně aplikována hemostatika (např. gelaspon), případně celkově léčiva na podporu zástavy krvácení, podávána jsou analgetika (léky tlumící bolest) a dále antibiotika (lokálně, v případě potřeby i celkově) k zabránění vzniku zánětlivých komplikací. Obecně platí pravidlo, že každá dívka s traumatem genitálu by měla být po dobu prvních 24 hodin po vyšetření/ošetření v klidu vleže na lůžku, s výjimkou toalety a osobní hygieny. V případě nekomplikovaného průběhu hojení poranění a s přihlédnutím k celkovému zdravotnímu stavu bývá zraněná po několikadenní hospitalizaci (obvykle od třech dnů do jednoho týdne v závislosti na rozsahu poranění) propuštěna do domácí péče s potřebou zvýšené hygieny v oblasti zevního genitálu a přilehlých krajín. Po cca jednom až dvou týdnech je doporučována kontrola u gynekologa (v případě, že nevzniknou akutní obtíže vyžadující kontrolu lékaře ihned). V daném případě nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ již žádnou další kontrolu u gynekologa neabsolvovala, resp. tato skutečnost není známa vyšetřovateli PČR a ani znalci, který kontaktoval i MUDr. C■■■ Š■■■, u níž byla jmenovaná vyšetřena dne 11. 04. 2019, a která sdělila, že nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ vícekrát neviděla.
124. Z lékařské zprávy plyne, že nezl. T■■■■ M■■■ B■■■■ byla hospitalizovaná na dětském oddělení Nemocnice ■■■■■ s.r.o. od 05. 04. 2019 do 12. 04. 2019, kdy byla předaná pracovníci OSPOD a následně umístěna do příslušného sociálního zařízení. Nadále doporučena aplikace antibiotické masti na oblast zevního genitálu. Délka hospitalizace v daném případě souvisela i se sociálními poměry jmenované.

125. Omezení v obvyklém způsobu života lze dle znalce spatřovat v nutnosti vyšetření a ošetření poranění, v několikadenní hospitalizaci s opakovaným vyšetřením gynekologem, s příslušnou medikací (léčiva k tlumení bolesti, k zástavě krvácení lokálně i celkově, lokální užití antibiotické masti k zabránění vzniku zánětlivých komplikací), dále ve zvýšené citlivosti až bolestivosti zraněných lokalit, která může přetrvávat několik dnů a která může být vystupňovaná např. při dotyku při udržení hygieny, při sezení (dle gynekologa může zvýšená citlivost až bolestivost při dotyku, zejména u sezení, přetrvávat až jeden měsíc). Po propuštění z hospitalizace je potřeba po dobu cca jednoho týdne dodržovat klidový rekonvalescentní režim a dbát na zvýšenou hygienu v oblasti zevního genitálu a přilehlých krajin těla. Obvyklé úkony dne dítěte ve věku ■■■ let (lokomoce, příjem potravy, vylučování, spánek, osobní hygiena) mohla nezl. T■■■ M■■■ B■■■ vykonávat bez dalšího významnějšího omezení. K závěrům uvedeného znaleckého posudku nebyly žádné připomínky.
126. U hlavního líčení byl za souhlasu stran přečten **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**. Ze vzorku krve obžalovaného P■■■ O■■■ odebraného dne 06. 04. 2019 v 03:00 hodin byla stanovena hladina etanolu ve výši 0,16 g/kg, ve vzorku moči odebraného dne 06. 04. 2019 v 03:05 hodin byla stanovena hladina etanolu ve výši 0,53 g/kg. V uvedených vzorcích nebyla prokázána přítomnost jiných toxikologicky významných těkavých látek.
127. Státní zástupkyně v závěrečné řeči navrhla uznat obžalovaného ve smyslu podané obžaloby s tím, že usvědčujícím důkazem je výpověď nezletilé poškozené, kterému byl přítomen i obhájce obžalovaného. Zmínila výpovědi svědkyň MUDr. T■■■ a MUDr. K■■■, které vypovídaly o tom, co se dozvěděly o jednání obžalovaného, stejně jako výpověď nezl. P■■■ O■■■. V tomto směru nejsou mezi výpovědi nezletilé poškozené a těchto svědků podstatné rozpory. Rovněž poukázala na závěry psychologického znaleckého posudku k osobě nezletilé poškozené a závěry psychiatrického a psychologického posudku k osobě obžalovaného.
128. Poukázala na osobu obžalovaného a na předchozí jeho soudní potrestání s tím, že v úvahu přichází aplikace ust. § 59 tr. zákoníku pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody. Za situace, že soud nedospěje k závěru, že jsou dány podmínky pro uložení trestu odnětí svobody s použitím ust. § 59 tr. zákoníku, pak musí trest odnětí svobody být ukládán v základní sazbě přísnější, tedy alespoň v polovině trestní sazby se zařazením k výkonu trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou. Rovněž navrhla, aby bylo vyhověno nároku nezletilé poškozené na nemajetkovou újmu v penězích, je ale otázkou, zda v plně požadované výši 400 000,- Kč.
129. Zmocněnkyně nezletilé poškozené v závěrečné řeči poukázala na jednotlivá ustanovení občanského zákoníku (OZ). Poukázala na závěry psychologického znaleckého posudku k osobě nezletilé poškozené, když ze závěrů tohoto znaleckého posudku a z výpovědi svědkyň MUDr. T■■■ a MUDr. K■■■ vyplývá, že poškozené byly nepochybně způsobeny situační útrapy. Způsobená psychická újma může dle znalkyně nezletilou poškozenou doživotně poznamenat. Podle opatrovnice poškozené byly způsobeny duševní útrapy, které by měly být odčiněny v rámci nároku na další nemajetkové újmy podle § 2958 OZ. Za přiměřenou pak považuje částku ve výši 200 000 Kč. V dalším uvedla, že v případě nezletilé poškozené by měla být kompenzována i tzv. „ztráta lepší budoucnosti“, když již v takto nízkém věku má, aniž by chtěla, nebo to mohla ovlivnit, první sexuální zkušenost. I v tomto případě navrhla, aby obžalovanému byla uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy v penězích za ztížení společenského uplatnění částku ve výši 200 000 Kč. Navrhla, aby tato náhrada byla zaplacená ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
130. Obhájce obžalovaného v závěrečné řeči v úvodu zmínil osobu obžalovaného, který vždy pracoval a zajišťoval rodinu po finanční stránce, vedl spořádaný rodinný život. Jako rozporuplné označil obhájce závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, neboť na jedné straně hodnotí obžalovaného jako osobu heterosexuálně orientovanou, která nemá fantaziijní

představy s agresivní sadomasochistickou, nekrofilní, zoofilní či pedofilní tematikou, na druhé straně však závěry znaleckého posudku uzavírají, že obžalovaný jako osoba s pouhou poruchou osobnosti disociačního typu je schopna brutálním způsobem spáchat zločin znásilnění na ■■■ letém dítěti jen proto, že uspokojuje svou momentální sexuální potřebu, a to za situace, kdy se ve stejném bytě, ve kterém mělo dojít k jednání nachází manželka a partnerka obžalovaného, se kterou vede běžný intimní život. Poukázal též na „ustálenou judikaturu soudu“ ohledně „správných zjištění objektu trestného činu ve všech alineích společných“. Obžalovaný má za to, že závěry znaleckého zkoumání neodůvodňují závěr, že by obžalovaný „byl postižen pohlavním pudem proti poškozené nezletilé“. Obhájce, jak bylo zmíněno již shora, uvedl, že poškozená vzhledem ke své rozumové vyspělosti byla častokrát naváděna vyslyšající osobou, kdy tato skutečnost nemůže být vykládána v neprospěch obžalovaného. Poukázal též na výsledky manželky obžalovaného, ze kterého nevyšly žádné podstatné skutečnosti svědčící o vině obžalovaného. V dalším zpochybnil tvrzení o zasouvání prstu obžalovaného do genitálu poškozené. Navrhl, aby obžalovaný byl obžaloby zproštěn a propuštěn z vazby na svobodu.

131. Obžalovaný ve své závěrečné řeči uvedl, že neví, za co by měl být odsouzen a pykat, když nic neudělal. *Byl jsem hodnej doma, choval jsem se slušně, a jestli mám bejt potrestanej za minulost, co jsem nespáchal, stačilo pár svědků najít a bylo to hotový ten případ v té době. Vážně jsem ten trest nespáchal, já jsem jí vychovával, staral jsem se o ní, všechno. Nevím, proč bych to dělal, já jsem na to měl manželku na ty, jak se říká, sexuální choutky. Já přece nebudu pykat za to, co jsem neudělal. Nic jsem neudělal.*
132. Po provedeném dokazování byl prokázán skutek shora popsany ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
133. Obžalovaný popřel žalované jednání, blíže se však k předmětu obžaloby nevyjádřil, neboť využil svého práva nevypovídat. Motiv jeho jednání tak lze dovozovat ze závěrů znaleckých posudků z odvětví psychiatrie a psychologie, ze kterých jednoznačně plyne, že jednání obžalovaného, pokud by mu byla vina prokázána, směřovalo jednoznačně k uspokojení sexuálního puzení, ale na objektu náhradním, snadno dostupném. Zde nelze ani přehlédnout předchozí soudní potrestání obžalovaného pro trestné činy směřující proti osobní svobodě ženy a jejího svobodného rozhodování o svém pohlavním životě. Obžalovaný nepochybně využil nepřítomnosti dalších osob v bytě v době, kdy se dopustil žalovaného jednání.
134. Obhájce obžalovaného v závěrečné řeči v úvodu zmínil osobu obžalovaného, který podle jeho vyjádření vždy pracoval a zajišťoval rodinu po finanční stránce, vedl spořádaný rodinný život. S tímto pohledem na chování obžalovaného nelze zcela souhlasit.
135. Svědkyně H■■■ D■■■ (matka nezletilé poškozené) mimo jiné vypověděla, že P■■■ O■■■ pokaždé, když přišel opilý, tak tam křičel, mlátil její mámu, řval na děti. Má některé dny, kdy je milý, hodný, pomůže, ale jsou dny, většinou je to tehdy, když dostává zálohu nebo výplatu ze svojí práce, tak pokaždé přišel domů *nalitý*, a v tyto dny, křičí, bouchá do stolu, bouchá do všeho, co se dá a křičí, dětem se věnovat nechce, chce mít svůj klid.
136. Dále např. svědek nezl. P■■■ O■■■ vypověděl, že k otci P■■■ O■■■ by řekl, že se k němu choval dobře, dával jim všechno, o co si řekl, stalo se, že když přišel napitý, tak řval, občas je uhodil, jeho i sourozence, ale jen, když si to zasloužil. Občas byl táta, když byl napitý, agresivní. Viděl, že táta mámu uhodil tak, že si vzal pásek a mlátil jí na nohy a taky jednou mámu škrtil, nechal toho, protože na něj křičel (svědek). Mámu mlátil víckrát, když přišel ožralej, máma si na něj nestěžovala, nikde to nehlásila, bála se ho. On se táty taky občas bál, když přišel ožralej. Ožralej chodil, když dostával výplaty, bylo to každý pátek, ale někdy ne, jakože někdy v pátek ožralý nepřišel. Když táta přišel ožralej, tak si máma lehla do obývacího pokoje.

137. Pokud obhájce v závěrečné řeči mimo jiné k závěrům znaleckého posudku ohledně motivu jednání obžalovaného namítl, že pokud by mu byla vina prokázána, že obžalovaný vedl s manželkou běžný intimní život, a že proto je jeho sexuální potřeba dostatečně saturována, pak je možno zmínit právě to, co např. uvedl nezl. P. O., jak se zachovala matka, když obžalovaný přišel domů opilý – šla si lehnout jinam.
138. V tomto kontextu lze rovněž odkázat i na výpověď svědkyně I. O., která mimo jiné vypověděla, že když přišla pro manžela do toho (restaurace), tak na něm bylo vidět, že má nějaké pivo, ale nebyl úplně opilý, normálně stál a normálně chodil, říkal, že měl dvě piva, ale jestli měl v sobě ještě něco, to neví, poznala, že pil, protože když vyšli z hospody, tak začal jako řvát, dělal si srandu z lidí, byl hluchý, podle toho to poznala, ale úplně opilý nebyl.
139. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie plyne, že ze vzorku krve obžalovaného odebraného dne 06. 04. 2019 v 03:00 hodin byla stanovena hladina etanolu ve výši 0,16 g/kg, ve vzorku moči odebraného dne 06. 04. 2019 v 03:05 hodin byla stanovena hladina etanolu ve výši 0,53 g/kg. Není tak vyloučeno, že obžalovaný se mohl dopustit žalovaného jednání pod vlivem alkoholu. Tato skutečnost však nebyla promítnuta do popisu skutku, neboť s ohledem na to, že obžalovaný využil svého práva nevypovídat, nebylo možné se touto skutečností blíže zabírat (doba požívání alkoholu, množství a druh alkoholu).
140. Nelze také pominout, že nezl. P. O. rovněž vypověděl, že máma na tátu nadávala, proč A. vyhodil z baráku, táta nic neříkal, seděl v obýváku na gauči, byl oblečený, měl tepláky a tričko. T. byla u nich v pokoji, byla oblečená, hrála si, ale brečela, ptali se jí, proč brečí, T. řekla „Děda udělal“, máma zase začala nadávat na tátou, co zas T. udělal.
141. S ohledem na absenci výpovědi obžalovaného k věci, nebylo dostatečně objasněno, proč vlastně obžalovaný posílal nezl. A. z domova. Nezletilý sice vypověděl, že mu otec (obžalovaný) řekl, aby šel hledat ostatní sourozence, ale to bylo v té chvíli zcela zbytečné, neboť obžalovaný věděl, že venku je matka dětí s dalším dítětem.
142. Svědek, nezl. P. O., také vypověděl, že mu bylo divný, že jak máma zjistila, že T. teče krev a koukla se na tátou, že táta zůstal sedět a vůbec nevstal a nešel se podívat, co se T. stalo, on jen seděl a nic nedělal a neříkal, akorát než T. odvezla záchranka, tak si ji posadil na koleno a něco jí šeptal a říkal, ale on (svědek) neslyšel, co to bylo. Když T. odvezla záchranka, tak on i sourozenci zůstali doma s tátou. Táta vůbec nic neřekl, co se stalo.
143. Je nutno též poukázat na výpověď svědka, nezl. A. O., který vypověděl, že když T. (nezletilá poškozená) řekla, že má krev, máma řekla „podej mi ručník“, tak jí táta řekl „Co čumíš“, máma tátovi řekla, že si T. asi něco strkala mezi nohy, že asi hračky, protože T. si hračky už dříve mezi nohy strkala, ale táta řekl, že ne.
144. Vina obžalovaného je dána především výpovědí poškozené nezletilé T. M. B., která i přes svůj velmi nízký věk popsala a předvedla jednání obžalovaného (viz záznam na DVD pořízený v rámci výslechu nezletilé).
145. Hodnověrnost nezletilé poškozené prokazují i závěry psychologického znaleckého posudku, který nebyl obhajobou nikterak zpochybňován. Znalkyně uvedla, že posuzovaná je schopna správně vnímat prožitě. Reprodukovat je dokáže ale jen omezeně, zejména pak v dialogu. Spolehlivější je neverbální komunikace (gesta, pantomima). Fantazijní obzor je úměrný věku, dívka nemá sklony k fabulacím, vymýšlení si příběhů apod., nebyl však prokázán dramatický sklon ke lhavosti, vymýšlení příběhů, smyšlenkám. Vše je poplatné věku, resp. mentální úrovni.

146. Znalkyně hodnotí specifickou věrohodnost výpovědi jako dobře únosnou, a to zejména v její první třetině, před zjevným nástupem únavy, dekoncentrace, neklidu a provokací. Cenné jsou zejména gestikulací a pantomimicky předvedené partie výslechu. Nebylo prokázáno, že by se v klíčových bodech jednalo o výplod fantazie, lze zcela vyloučit mstu i návod jiné osoby. Obecná věrohodnost je podstatně snížena z důvodu věku, přirozené sugestibility, deprivace, ale i výchovné nevedenosti, obtížnějšího temperamentu apod.
147. Znalkyně rovněž uvedla, že vztah k obžalovanému byl a je především podřidivý, toto vyplývá z role malého dítěte a role dospělého. Nelze popřít, že ve vztahu převažují pozitivní kvality, což není ničím mimořádným v situaci, kdy dospělý, byť i hypoteticky podprůměrných osobnostních a výchovných kvalit, byl po delší dobu jednou z mála klíčových osob, která byla takto malému dítěti nablízku a na niž bylo odkázáno.
148. Podle znalkyně posuzovaná nebyla schopna správně vyhodnotit nepřípustnost jednání obžalovaného a nebyla schopna vyvinout jakoukoliv efektivní obranu.
149. Hodnověrnost výpovědi nezletilé poškozené podporují i další provedené důkazy plynoucí z výpovědi svědků, zejména ošetřujících lékařek MUDr. T. [REDAKCE], T. [REDAKCE] a MUDr. M. [REDAKCE] K. [REDAKCE].
150. Nelze se ztotožnit s tvrzení obhájce obžalovaného v závěrečné řeči, že s ohledem na výpovědi těchto dvou svědkyň, kterým měla nezletilá poškozená sdělovat mechanismus poranění, ale každé sdělila mechanismu odlišný, že jsou zde výrazné rozpory ve skutkových zjištěních. Pokud v rámci výslechu těchto svědkyň u hlavního líčení vznikly nějaké nejasnosti, tyto byly po předestření dřívější výpovědi z přípravného řízení dostatečně a věrohodně objasněny. Lze připomenout výpověď svědkyně MUDr. T. [REDAKCE], která vypověděla, že když babička nezletilé poškozené řekla, že si nezletilá zavádí sama pastelky do genitálu, nezletilá řekla, že ne, ale že dědeček jí tam strká prsty. Svědkyně k tomu uvedla, že když toto nezletilá řekla, nebyla to odpověď na cílenou otázku. Až později, když jeli se sestrou D. [REDAKCE] výtahem, se nezletilé cíleně zeptala, jestli jí tam opravdu někdo něco strkal a ona odpověděla, že ano, že dědeček. Svědkyně v tomto směru uvedla, že ale neví, jestli řekla, že jí tam strkal prsty, ale že to byl dědeček, to řekla.
151. Vina obžalovaného byla prokázána i závěry znaleckého posudku z odvětví soudní lékařství. V prvé řadě je nutno uvést, že podle znalce symetricky lokalizované krevní výrony, jeden na pravé tváři a druhý na levé tváři o velikosti 15 x 15 mm vznikly mechanismem tupého násilí. K jejich vzniku mohlo dojít tlakem prstů ruky druhé osoby, např. při silném stisknutí resp. uchopení nezl. T. [REDAKCE] M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] v oblasti obličeje, kdy 1. prst (palec) ruky působil na jedné tváři a 2. nebo 3. prst na druhé tváři. Krevní výrony mohly vzniknout i dvěma údery pevným předmětem např. zmíněným telefonem při hašteření se dětí v rodině. Popisovaná symetrie krevních výronů však tento mechanismus vzniku poranění činí méně pravděpodobným. I svědkyně MUDr. T. [REDAKCE] a MUDr. K. [REDAKCE], které ošetřovaly nezletilou poškozenou bezprostředně poté, co byla přivezena do nemocnice, poukázaly na symetrické umístění modřin na obličeji nezletilé poškozené, které bylo podle jejich názoru čerstvé.
152. Zde je ale nutno se přiklonit k názoru obhajoby, že závěr o tom, že obžalovaný měl zasouvat do pochvy nezletilé poškozené pravděpodobně prst, není podle slov obhájce *postaven najisto*, a proto soud v tomto směru upravil daný skutek, neboť je jinak zcela nepochybné, že krvácející poranění zevního genitálu vzniklo mechanismem tupého násilí proniknutím, případně pokusy o proniknutí, pevného podlouhlého předmětu do vchodu poševního/pochvy. S ohledem na pochyby o daném *předmětu* tento soud nespecifikoval.
153. Pokud jde o krvácející poranění zevního genitálu u nezletilé poškozené, jak již bylo uvedeno, po

vyhodnocení nálezů považuje znalec za nejpravděpodobnější, že k poranění zevního genitálu a krevním výronům na tvářích došlo v průběhu jednoho úrazového děje - násilím ze strany druhé osoby. Podle znalce poranění zjištěná a popsána u nezl. T. M. B. svědčí pro fyzické násilí, v daném případě sexuální, ze strany druhé osoby. I zde je třeba zdůraznit, že podle znalce zjištěné a popsané poranění zevního genitálu nemohlo vzniknout v důsledku nárazu zevním genitálem rozkročmo na houpačku, či upadnutí.

154. Znalec také uvedl, že jako zcela nepravděpodobné se jeví i zavádění kamínků, hraček, tužkových baterií a pastelek do genitálu. Rovněž uvádí, že v souhrnu lze uvést, že poranění zevního genitálu, jak bylo zjištěno a popsáno, si v žádném případě nemohla způsobit sama nezl. T. B. Jednalo o násilí ze strany druhé osoby působící na oblast zevního genitálu, kdy došlo k penetrujícímu poranění (proniknutí do pochvy s porušením hymenu – panenské blány). Vzhledem k věku nezl. T. M. B. však nepřítomnost známek obrany neprokazuje, že by k případnému násilí vůči její osobě nedošlo.
155. Bylo tak bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že obžalovaný se jednání dopustil vůči poškozené T. M. B. a popsané ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy v době popsání jednání jí bylo ■ roky a ■ měsíců. Právě s ohledem na velice nízký věk poškozené obžalovaný musel vědět, že nezletilá se mu nebude bránit, naopak bude „mu po jeho vůli“, zejména když k handicapu způsobeného věkem je třeba přihlídnout i ke skutečnosti, že obžalovaný vůči nezletilé vystupoval jako dědeček, tj. osoba, kterou je třeba respektovat a plnit její „pokyny“. Je nepochybné, že obžalovaný vykonal s nezletilou T. M. B. ve smyslu ustálené soudní judikatury pohlavní styk, přičemž k tomu použil sílu, kterou musel vyvinout k tomu, aby hladkým podlouhlým předmětem pronikl do pochvy poškozené, a zneužil k takovému jednání bezbrannosti této poškozené.
156. Jednání obžalovaného tak bylo kvalifikováno jako jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 trestního zákoníku je právo člověka (ženy i muže) na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem tohoto útoku je kterýkoliv člověk, ať žena či muž. Nezávisí na věku znásilňované osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě útlého věku, což vyplývá i z okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
157. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutil k pohlavnímu styku (§ 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku) nebo k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti (§ 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku). Vyžaduje se, aby pachatel dosáhl pohlavního styku. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání (§ 185 odst. 1 trestního zákoníku).
158. Realizace pohlavního styku je možná jednak souloží, jednak jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Souloží naroven jsou kladeny i tzv. orální pohlavní styk, tj. vkládání penisu do úst, resp. jeho sání (felace), dále zasunování pohlavního údu do konečníku (anální styk).
159. Soudní praxe se přiklonila (a reflektuje to i současné znění skutkové podstaty znásilnění), že za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží jsou považovány i případy zasunování prstů, ale i jiných předmětů simulujících pohlavní úd do vagíny. Je přitom nutno připustit, že naplnění tohoto znaku je třeba posuzovat citlivě s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, např. k intenzitě použitého mechanismu, k jeho trvání, k charakteru použitého předmětu apod.

160. Stav *bezbrannosti* je takový stav, v němž poškozený nemůže klást odpor. Ve stavu bezbrannosti se nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá mimo jiné u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku. V takových případech bezbrannosti se jedná o psychickou bezbrannost, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání. Proto právní strážce bylo jednání obžalovaného kvalifikováno podle § 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku.
161. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno i jako trestný čin podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, tedy spáchání činu na dítěti mladším patnácti let. Vzhledem k tomu, že poškozené T. M. B. bylo v době spáchání trestného činu necelých ■ roků, jsou pro aplikaci citované kvalifikované skutkové podstaty trestného činu znásilnění splněny veškeré zákonné podmínky. Nejsou žádné pochybnosti o vědomosti obžalovaného o věku nezletilé poškozené, tuto vědomost ani nikdo nezpochybňoval.
162. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti byl rozsudkem Okresního soudu Sokolov ze dne 20. 10. 1994, sp. zn. 2T 118/94, odsouzen za trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a další trestné činy k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků. Dne 30. 10. 1997 bylo stejným soudem rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu tohoto trestu, přičemž zkušební doba podmíněného propuštění byla stanovena na 3 roky. Dne 01. 03. 1999 bylo rozhodnuto o tom, že vykonává zbytek trestu odnětí svobody, což se stalo dnem 14. 11. 2004.
163. Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 05. 02. 1998, sp. zn. 5 T 8 /98 byl obžalovaný odsouzen za pokus trestného činu znásilnění podle § 8 odst. 1, § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 6 roků. Tento trest vykonal ke dni 03. 05. 2004. Po výkonu tohoto trestu odnětí svobody pak byl ještě rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 31. 08. 2006, sp.zn. 2T 106/2006 odsouzen za trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona k obecně prospěšným pracím ve výměře 180 hodin, tento trest vykonal 27. 02. 2007.
164. Škodlivost jednání obžalovaného je dána tím, že svým jednáním ohrozil rozumový, citový i mravní vývoj nezletilé poškozené, neboť jeho jednání bylo jednoznačně způsobilé zapříčinit ovlivnění vývoje dítěte v oblasti lidské sexuality, morálních a mravních hodnot. Obžalovanému nic nepolehčovalo, naopak mu přitěžovala jeho soudně trestní minulost.
165. Po zvážení všech zákonných hledisek rozhodných pro účel trestu a výměru trestu uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání osmi roků (v zákonném rozpětí trestní sazby od 5 do 12 roků). Paní státní zástupkyně ve své závěrečné řeči v rámci svého návrhu na uložení trestu odnětí svobody a jeho výše poukázala na ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku.
166. Podle tohoto ustanovení *pachatel, který znovu spáchal zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3), ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný zločin potrestán, může soud uložit trest v horní polovině trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je vzhledem k takové recidivě a ostatním okolnostem případu vysoká nebo možnost nápravy pachatele je ztížena.*
167. Mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody je ovšem *fakultativní* a zcela záleží na uvážení soudu. Soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody uložený v podstatě v polovině zákonné trestní sazby v

trvání osmi roků, je trestem zcela postačujícím a vedoucím jak k zajištění účelu trestu, tak i předpokládané nápravě obžalovaného.

168. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody soud zařadil obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť nezjistil zákonné podmínky pro zařazení obžalovaného k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s mírnějším režimem (věznice s ostrahou).
169. K návrhu opatrovnice nezletilé poškozené pak podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy v penězích poškozené nezl. T. [REDAKCE] M. [REDAKCE] B. [REDAKCE], zastoupené opatrovníci, částku ve výši 200 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. pak byla nezletilá poškozená odkázána se svým nárokem na nemajetkovou újmu na občanskoprávní řízení.
170. Předně je třeba konstatovat, že předmětný nárok byl řádně a včas uplatněn a odůvodněn a opatrovnice nezletilé poškozené, jak plyne z obsahu její závěrečné řeči, na tomto nároku setrvala.
171. Ke shora uvedenému rozhodnutí je nutno uvést následující. Nemajetková újma v penězích byla zakotvena v občanském zákoníku účinném do 31. 12. 2013 v ustanovení § 13 občanského zákoníku, jímž je realizováno všeobecné právo na ochranu fyzické osoby a její osobnosti (§ 11 občanského zákoníku). Podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku má fyzická osoba právo se domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučiněním podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku, zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích § 13 odst. 2 občanského zákoníku. Pokud jde o požadovanou nemajetkovou újmu v penězích, přiznání požadovaného nároku záleží na volné úvaze soudu se zohledněním všech okolností případu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 6. 2013, sp.zn. 8 Tdo 46/2013). Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 13 odst. 3 občanského zákoníku.
172. Osobnost člověka je podle § 81 odst. 1 o. z. chráněna, a to včetně jejích přirozených práv, z nichž nejdůležitějším právem je právo na život, dále právo na zdraví, lidskou důstojnost atd. (§ 81 odst. 2 o. z.). Podle § 82 odst. 1 o. z. má člověk, jehož osobnost byla dotčena, právo domáhat se především toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno, a dále i odstranění následku provedeného zásahu. Pro takové případy lze využít ustanovení části čtvrté, hlavy třetí, oddílu třetího a pododdílu druhého (ust. § 2956-2968 o. z.) k náhradě při újmě na přirozených právech člověka.
173. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku (tedy i ustanovením § 81 o. z.), nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Pro náhradu nemajetkové újmy při tom obdobně platí pravidla o povinnosti nahradit škodu (§ 2894 odst. 2 o. z.). Nemajetková újma představuje nepříznivý dopad škodní události do jiných hodnot, než je jmění, proto jde o škodu ideální, imateriální, za kterou náleží poškozenému peněžitá satisfakce, projevuje se tedy v těžce definovatelné sféře vnímání obtíží, nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků spojených se zásahem do základních lidských hodnot (viz komentář Vojtek, P. K § 2956 – v aplikaci ASPI).
174. Nemajetková újma se podle § 2951 odst. 2 o. z. odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. V trestním řízení lze nemajetkovou újmu nahradit pouze v penězích (§ 43 odst. 3 tr. řádu). Podle § 2957 o. z. musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné (např. úmyslné způsobení újmy).

- 175.K uvedenému je možno dodat a zdůraznit, že ve smyslu § 2957 NOZ při posouzení způsobu a výše přiměřeného zadostiučinění bylo třeba přihlédnout i k odčinění okolností zvláštního zřetele hodných, tedy že obžalovaný se svého jednání dopustil v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a hrubě zasáhl do sexuálního vývoje nezletilé poškozené.
- 176.Krajský soud po provedeném dokazování shledal přiměřeným uložení povinnosti uhradit nemajetkovou újmu poškozené T■■■■ M■■■ B■■■■ k rukám opatrovnice částku ve výši 200 000 Kč. Nutno zdůraznit, že u poškozené došlo k závažnému zásahu do jejích práv.
- 177.Soud při svém rozhodnutí vycházel zejména ze závěrů psychologického znaleckého posudku k osobě nezletilé poškozené, na které rovněž poukázala opatrovnice nezletilé poškozené, kdy jednáním obžalovaného byly nezletilé poškozené nepochybně způsobeny situační útrapy a utrpení spočívající ve významné bolestivosti v době presumované trestné činnosti a v době několik dní po ní (od zhojení zranění). Uplatněná výše této nemajetkové újmy v penězích je nepochybně úměrná způsobeným útrapám, kdy soud přihlédl i k majetkovým poměrům obžalovaného. Obžalovaný může požádat o splátky této náhrady. Se zbytkem uplatněného nároku byla nezletilá poškozená odkázána na občanskoprávní řízení, neboť v tomto směru bude nutné vypracovat znalecký posudek, který by zohlednil, do jaké míry by měla být, slovy opatrovnice kompenzována i tzv. „ztráta lepší budoucnosti“, nezletilé poškozené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 3. prosince 2019

JUDr. Přemysl Špicar v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová